

RUDAR

Celje - skladišče

D-Per
65/1986

5000013540,6

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

GLASILO KOLEKTIVA RUDARSKO-ELEKTROENERGETSKEGA KOMBINATA
FRANC LESKOŠEK-LUKA, TITOVO VELENJE

LETO XX

TOREK, 30. DECEMBER 1986

ŠTEVILKA 6

Ob novem letu 1987

Alojz DIACCI, predsednik kolegijskega
poslovnega odbora delovne organizacije RLV:

Izteka se 1986. leto, leto zaostrenih gospodarskih razmer, ki v ničemer ni prizanašalo tudi našemu kolektivu. Zopet se poslavljamo od starega leta, ki je z ozirom na zastavljene naloge in prevzete obveze terjalo od vsakega člana naše delovne organizacije obilo naporov.

Intenzivno je bilo treba razreševati obsežno problematiko predvsem na tehnično-tehnološkem in družbeno-ekonomskem področju. Rezultati kažejo, da smo bili dokaj uspešni pri razreševanju problematike proizvodnje premoga in vseh drugih z njo tesneje povezanih problemov, nekoliko manj pa pri razreševanju družbeno-ekonomskega položaja energetike, vendar tudi pri tem lahko ugotovimo napredek, vsaj v usklajevanju načinov razreševanja.

Tudi v 1986. letu bomo, kot vsa leta doslej, dosegli in presegli proizvodno obvezo našega kolektiva do slovenske in cele jugoslovanske družbe, sprejeto v okviru letnega delovnega načrta rudnika.

Borba za izpolnitev naše proizvodne obveze ni bila lahka. Le s skupnim delom družbenopolitičnih organizacij, samoupravnih organov, poslovnih delavcev in nadzorno-tehničnega osebja delovne organizacije, temeljnih organizacij in delovnih skupnosti ter drugih delavcev v njih - tako kot v preteklosti vedno pripravljenih dosledno izpolnjevati sprejete obveze - je bilo mogoče to zahtevno nalogo v celoti izpolniti.

Pestili so nas problemi, ki smo jih lahko samo z največjimi napori, boljše organizacijo dela in skupnim delom uspešno prebrodili. Omenim naj samo tele od teh problemov:

- predčasna demontaža čela S 1/III,
- skoraj prek celega leta težave na koti + 167,0 metra, kjer smo odpisali tudi 19 sekcij hidravličnega podporja,
- težave zaradi povečanih pritiskov v etaži na koti + 95,0 metra, zaradi katerih je bilo treba mehaniziran odkop B nadomestiti s klasičnim čelom,
- izredno napojena tla na čelu B -140,0 SR...

Na elektrostrojnem področju je uspešno potekalo razreševanje številnih problemov, povezanih neposredno ali posredno s proizvodnjo premoga - prek dejavnosti, ki so zanjo nujno potrebne (transport premoga na površino, klasiranje premoga, priprava lesa in repromaterialov ter njihova dostava na jamska delovišča itd.)

Dalje na strani 2!

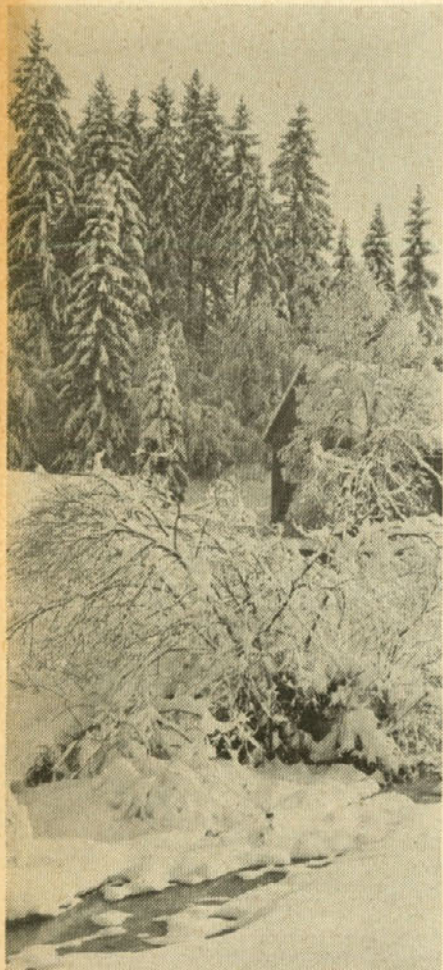
Članom delovnih kolektivov vseh temeljnih organizacij, novitih delovnih organizacij in delovnih skupnosti v naši sestavljeni organizaciji želimo

V NOVEM LETU '87

mного delovnih uspehov in veliko osebne in družinske sreče!

Vso srečo v novem letu '87 želimo tudi vsem upokojenim delavcem in zunanjim sodelavcem združenih organizacij v SOZD REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje.

Družbenopolitične organizacije in samoupravni organi sestavljene organizacije

Alojz DIACCI: "Prepričan sem, da nam bo z dobrim skupnim delom, kot vedno doslej, uspelo dosegati tudi v prihodnje najboljše od možnega."

Pomemben napredek je bil dosežen tudi pri nadaljnji modernizaciji prevoza materialov in ljudi in razmeroma bolj uspešni smo bili tudi pri zmanjševanju zastojev pri proizvodnji premoga.

Poleg aktivnega vključevanja elektrostrojnega področja v finale izgradnje nadomestnih objektov Preloge (NOP) so bile uspešno izvršene tudi številne naloge pri aktiviranju in prevzemanju posameznih zgrajenih objektov in naprav v Novih Prelogah.

Na investicijskem področju sploh gre h koncu realizacija investicijskega programa "izgradnja nadomestnih objektov varovalnega stebra 16 jame Preloge". Odrptje teh objektov je bilo v nedeljo, 21. 12. 1986. Preselitev dejavnosti vanje za delavce, zaposlene v jami Preloge, bo predvidoma opravljena v marcu 1987, dejavnosti za delavce, zaposlene v jami Pesje, pa v maju 1987. Že v celoti pa je realiziran investicijski program "povečanje mehaniziranosti proizvodnje premoga", medtem ko so dela po potrjenem investicijskem programu "odvodnjanje severozahodnega in centralnega dela stebra 15 v jami Preloge" v izvajanju. Pridobili smo tudi potrebne tehnične osnove za izdelavo novih investicijskih programov, in sicer za "daljinski prenos podatkov" in "povečano stopnjo mehaniziranosti priprav", dokončana pa bosta tadva programa v prihodnjem letu.

Nadalje. Študijskemu oddelku je uspel poizkus polaganja mreže na odkopih, na katerih pridobivamo premog po metodi horizontalne koncentracije odkopavanja. Uspešno so bili opravljeni tudi poizkusi:

- izdelave prog okroglega profila s strojem GPK;
- dostave materiala na delovišča priprav za višico dieselsko lokomotivo,
- odvoza premoga s trakom z mehaniziranim daljšanjem in krašanjem,
- privijanja matic na pripravah s strojčki na komprimiran zrak.

V fazi revizije je že tudi investicijski program "odpiranje jame Šoštanj".

Na jamomersko-hidrološkem področju poteka intenzivno odvodnjanje triade in vodonosnih peskov v severozahodnem delu jame Preloge. H koncu gre verifikacija študije "varno odkopavanje pod vodonosnimi peski". Poseben problem pa je izdelava raziskovalnih prog za jama Šoštanj, ker je pri njej za zdaj izriv blata preprečil nadaljnja dela oziroma napredovanje. Vendar v izdelavi je že projekt sanacije, ki ga bo po reviziji treba pospešeno izvajati.

V severozahodni Sloveniji so naprej potekala dela pri odpiranju rudnika Lendava in bodo še dalje potekala prihodnje leto. Letos so bila opravljena gradbena dela pri izdelavi zahodnega in južnega vpadnika. Zahodni vpadnik je izdelan v dolžini 86,5 metra, južni pa v dolžini 75,7 metra. Predvidoma bo letos dokončan tudi rudarski projekt za nadaljnja raziskovalna dela v južnem vpadniku.

Toda dohodkovni in z njim povezan likvidnostni položaj naše delovne organizacije sta se letos izredno poslabšala; tako kot za celotni elektroenergetski sistem. Neizvedene sistemske rešitve - med njimi predvsem neizvedena uveljavitev realnih cen energije, ki bi edina zagotavljala trdne temelje za funkcioniranje te panoge gospodarstva - so povzročile, da je bilo mogoče "preživeti" le z začasnimi, premostitvenimi rešitvami.

Široko zastavljena akcija, da bi vpeljali zdrave poslovne razmere, je do danes napredovala samo tako daleč, da je tudi širši skupnosti prikazana vsa razsežnost nakopičenih problemov in da je dozorelo spoznanje o nujno potrebnem programu sanacije razmer. V tem programu pa mora biti opredeljen način saniranja sedanjega stanja razmer v sistemu.

Tudi znotraj delovne organizacije smo začrtali in izvajali vrsto ukrepov za izboljšanje poslovnih razmer; rezultat tega se kaže v zmanjšanju stroškov glede na načrtovane.

Z začasnimi, premostitvenimi rešitvami, predvsem pri zagotavljanju tekoče likvidnosti, pa nam je uspelo zagotoviti razmere za nemoteno proizvodnjo. Vendar tak, nesistemični način razreševanja problemov nam je večal stroške proizvodnje prek obresti za kritično.

Ocene kažejo, da je stanje razmer sedaj že doseglo tisto kritično točko, ko nesistemični ukrepi ne morejo več zagotavljati pogojev za normalen potek proizvodnje sistema.

Zavedamo se, da moramo tudi mi res racionalno proizvajati in poslovati; tako pri nabavi repromateriala kot poslovnih stroških sploh.

Razmere pri pridobivanju dohodka se kažejo tudi pri oblikovanju in delitvi sredstev za osebne dohodke. Družbeni nadzor in usmerjanje delitve osebnih dohodkov prek družbenega dogovora in panožnih sporazumov sta se zaradi velike inflacije, izgub ter intervencijskega zakona o osebnih dohodkih spremenila v mesečno administrativno poseganje na to področje delitve, to pa zmanjšuje možnost urejanja odnosov tudi v interni delitvi v delovni organizaciji.

Če želimo z nagrajevanjem spodbujati večjo produktivnost, zmanjševanje stroškov in boljše poslovne rezultate na splošno, potem moramo zagotoviti ustrezen odnos med delovno uspešnostjo, osebnimi dohodki in oblikovanjem sredstev zanje ter zagotoviti več samostojnosti proizvajalcev pri odločanju o medletnem razporejanju teh sredstev.

Skladno s sprejeto srednjeročno razvojno usmeritvijo smo se pri izvajanju letnega delovnega načrta na področju samoupravne organiziranosti rudnika lotili iskanja takšne organizacijske oblike, da bo samoupravno in proizvodno-tehnično zastavljena tako, da bo rudnik postal trdnější in pomembnejši in s tem imel možnost za usklajeno gospodarjenje in poslovanje ter doseganje boljših poslovnih rezultatov kot doslej. Na tem področju je nujno čimprej odpraviti nesmiselno razvrstitev nekaterih temeljnih organizacij izven rudarstva; na primer Jamske mehanizacije, Jamskih gradenj in Zunanje dejavnosti. Dejavnost teh organizacij je namenjena pridobivanju premoga kot končnega produkta rudnika. In zaradi tega je že v končni fazi izredni postopek za vrnitev rudarskega statusa tem temeljnim organizacijam, ki jim vsekako glede na naravo in pomen njihovega dela tudi gre.

Na področju samoupravne organiziranosti v rudniku smo tudi letos lahko občutili nekatere neusklajenosti. Ta neskladja so se kazala zlasti v razmerjih in odnosih med TOZD in delovno organizacijo kot celoto, in to predvsem pri gospodarjenju in poslovanju ter odgovornostih. Vzrok tega pa precej tiči tudi v neskladjih in nedorečenostih znotraj sedanje zakonodaje. Konkretno se je ta problematika kazala tudi v ugotovitvah SDK med inšpekcijskimi pregledi.

Glede na zahteve moderne jamske tehnologije, hiter razvoj in hkrati zastaraenje znanja je nujna tudi skrb za nenehno izpopolnjevanje znanja zaposlenih delavcev. V politiki izobraževanja pa želimo izbirati najboljše kandidate za štipendiste in stimulirati dosežene rezultate med študijem.

Vzporedno z razreševanjem vseh navedenih problemov smo delavci RLV razvijali tudi dobre samoupravljalne odnose. Veliko zaslug za to pa imajo naše družbenopolitične organizacije in samoupravni organi.

Le še malo časa nas loči do vstopa v novo leto in vsi si želimo, da bi bilo novo leto čim boljše. Kakšno v resnici bo, pa bo odvisno precej od splošnih družbenih razmer, a veliko tudi od nas samih. Prepričan sem, da nam bo z dobrim skupnim delom, kot vedno doslej, uspelo dosegati tudi v prihodnje najboljše od možnega.

Vsem zaposlenim delavcem v RLV in celem našem kombinatu ter njihovim najdražjim želim ob vstopu v novo leto 1987 kar največ sreče in zadovoljstva!

Jaro VRTIČNIK, predsednik kolegijskega poslovnega odbora delovne organizacije TE Šoštanj:

Družbeno-ekonomski položaj energetike se je v letu 1986 zelo poslabšal. Praktično vse leto so potekale zunaj in znotraj sistema različne aktivnosti, ki naj bi odkrile resnično stanje razmer v njem in poenotile načine njihovega razčiščevanja. Skupščina SR Slovenije je v juliju sprejela obetajoče sklepe in glede na naložene naloge je bilo moč pričakovati, da bo pri sanaciji razmer resnično storjen korak naprej. Sedaj, ko se leto 1986 izteka, so problemi še večji kot v juliju, izgube so rekordne in načini pokrivanja še niso sprejeti. V luči teh nekaj dejstev leta 1986, ki se izteka, ne moremo oceniti kot poslovno uspešnega. Preveč truda in časa, ki bi ju sicer poslovni in strokovni delavci morali posvetiti ustvarjalnem delu, smo porabili na nič kolikih sestankih, ki praviloma niso dali željenih rezultatov. Stalna bitka za denar za osebne dohodke in pokrivanje najnujnejših poslovnih stroškov ni dajala nobenih možnosti za kvalitetno gospodarjenje. Takšnega si leta 1987 nihče ne želi.

Programske ukrepe za izboljšanje poslovanja smo sprejeli po prvih treh mesecih negativnega poslovanja, ob koncu polletja in prvih devetih mesecih leta pa smo jih dopolnili in ocenili, da je bilo njihovo uresničevanje sicer še kar uspešno, da pa vsekakor še ostajajo neizkoriščene možnosti za izboljšanje poslovanja. Zaradi tega, ker je bilo o teh možnostih tudi zunaj sistema zelo veliko govora, jih moramo res temeljito pregledati in oceniti. Ta naloga bo vsekakor ena najvažnejših v letu 1987.

Proizvodni rezultati TE Šoštanj so bili - kljub temu, da plan proizvodnje električne energije ne bo izpolnjen - bolj uspešni. Obratovanje vseh proizvodnih naprav za električno in toplotno energijo je bilo zanesljivo in pri njih ni prišlo do večjih okvar. To je rezultat vestnega in strokovnega dela in usposobljenosti delavcev pri njih, kar ima še toliko večji pomen, če vemo, da so vse naprave zelo obremenjene in že dokaj stare, saj imajo bloki 1, 2 in 3 vsi za sabo že več kot 200 000 obratovalnih ur, blok 4 več kot 90 000 in blok 5 okoli 60 000 obratovalnih ur. Prav zaradi teh dejstev je bilo v letu 1986 - prvem letu sedanjega srednjeročnega planskega obdobja - veliko truda posvečenega razvojnim nalogam, katerih cilj je nepretrganost proizvodnje električne in toplotne energije, in nalogam, z realizacijo katerih bomo v obdobju 1986-1990 zagotovili nujne obnove in posodobitev proizvodnih naprav.

Intenzivno delo pri izpolnjevanju slednjih nalog nas seveda čaka tudi v prihodnjem letu. Področje, o katerem je bilo v letu 1986 še posebno veliko govora, je bilo varstvo okolja. V TE Šoštanj se zavedamo, da smo veliki onesnaževalci okolja, in smo se zato izpolnjevanja nalog na tem področju zelo zavzeto lotili. Prevladalo je spoznanje, da le z izredno aktivnim odnosom do te problematike lahko dosežemo vse cilje, ki smo si jih postavili.

Še letos želimo na osnovi dosedanjih spoznanj ter opravljenih meritev in preizkusov izdelati kompleksen sanacijski program, v katerem bomo povedali, kako in kdaj bomo ekološke projekte realizirali. Želimo se dogovoriti, tako v REK kot z zunanji institucijami, za jasno delitev dela in odgovornosti na tem področju. Tako kot pri razvojnih nalogah smo tudi pri teh uvedli projektne delovne skupine in takšne principe dela, da bo zagotovljeno interdisciplinarno sodelovanje oziroma omogočeno sodelovanje vseh strokovnjakov, ki lahko pripomorejo k uspešni realizaciji teh projektov. Upam, da se bodo takšna pričakovanja v letu 1987 uresničila.

Lani smo si v programu ciljev DO TE Šoštanj zapisali, da bomo razvijali tudi dejavnost prodaje znanja s področja spravljanja termoojektov v pogon, izobraževanja kadrov za termoojekte ter vzdrževanja termoojektov. In čeprav se doslej še nismo ustrezno organizirali za opravljanje te dejavnosti, smo kljub temu v letu 1986 uspešno izvedli šolanje kadrov TE Drmno, kjer imajo postavljen enak kotel Sulzer, kot je v bloku 5 TE Šoštanj. Potrebe v Jugoslaviji in tudi v tujini po takšnih znanjih, ki jih v TE Šoštanj imamo zaradi dolgoletnih izkušenj, so velike, zato upam, da bomo v prihodnjem letu na tem področju še uspešnejši.

V letu 1987 nas poleg že omenjenih čakajo še mnoge druge naloge, prednostna pa je gotova sanacija družbeno-ekonomskega položaja energetike. Od izpolnjevanja te naloge bo v marsičem odvisno tudi uresničevanje vsega drugega. Upam, da bomo v energetskem delu SOZD REK Franc Leskošek-Luka v tem uspešni.

Vsem drugim OZD REK želim veliko poslovnih uspehov, vsem delavcem v njih pa srečno 1987. leto!

Vili JELEN, direktor delovne organizacije ESO:

Kaj povedati obizteku leta o opravljenem delu? Najbrž velja ocena, da smo dobro delali, pa vendar nimamo zaradi stalnih sprememb razmer trdnih kazalcev, da bi to oceno podkrepili, morda celo ovrgli! Če sodimo po številu opravljenih delovnih ur, smo naredili več; za to, ali so bile vse nujno potrebne, pa ni trdnih argumentov. Kako smo gospodarili z materiali in

drugimi poslovnimi sredstvi? Če sodimo po vrednosti zalog - ne najboljše, če se ozremo na pozitivne obresti - smo dosegli uspehe! In delovno okolje? Sanirali smo garderobe in kopalnice, pridobili nove prostore za razvojne službe, nekaj nadstrešnic, delno zamenjali proizvodne stroje in naprave - in že lahko končamo o tem področju. Kaj smo storili za povečanje delovne storilnosti in boljše počutje zaposlenih? Aktiv MID, množične inovacijske dejavnosti, je ponovno oživel, h koncu gre projekt postavitve poslovno-informacijskega sistema, prvič smo izvedli zdravstveno preventivno rekreacijo delavcev v Fiesi in skoraj gotovo bodo nekateri naši delavci dočakali novo leto 1987 v novem bungalovu na Kopah.

Mejniki v proizvodnem procesu? Ni jih lahko opredeliti, vendar menim, da so najpomembnejši: dokončanje del v koprskem pristanišču, začetek obratovanja drobilnice v Djurdjeviču in klarirnice v Šikuljah, decembra klarirnice Pesje, predaja samohodnega hidravličnega podpora v jami Vodna rudnika Rembas v Resavici, dvize grede, enostavni krmilni sistem za samohodno hidravlično podporje, pilotsko-protrojenje za emulgat in še podaljšanje kooperacijske pogodbe s firmo Dowty.

Samoupravna in družbenopolitična dejavnost? Menim, da smo vsi skupaj z ustrežno aktivnostjo ustvarjali dobro razpoloženje v delovni organizaciji; posebej pa moram omeniti sprejem novega samoupravnega sporazuma o skupnih osnovah in merilih za razporejanje dohodka in čistega dohodka, za delitev sredstev za osebne dohodke in skupno porabo ter drugih osebnih prejemkov v DO ESO ter pripojitev delovne organizacije EFE k TOZD Krovsko-ključavničarski obrati. S slednjim smo v kombinatu REK Franc Leskošek-Luka vsem delavcem EFE zagotovili novo zaposlitev, in sicer tako, da ni bil nihče materialno prizadet ali oškodovan.

Kakšne cilje želimo doseči v novem letu 1987? Zastavili smo si naloge, da zadržimo stopnjo rasti uspešnosti delovne organizacije, izboljšamo delovne razmere in posodobimo naše izdelke ter storitve v sodelovanju s tujimi kooperanti.

Za realizacijo takšne kompleksne naloge bo treba uspešno vpeljati računalniško podprt informacijski sistem, kar zahteva dogovorjeno reorganizacijo dela in visoko stopnjo discipline. Na investicijskem področju moramo najprej sanirati prostore bivše delovne organizacije EFE in jih usposobiti za proizvodnjo ter preseliti dejavnost TOZD KKO. Te prostore bodo pridobile druge TOZD in jih bomo v prvi fazi namenili za reševanje vprašanja glavnega skladišča, katerega izgradnja bo naša ključna investicija v letih 1987-1988. Že v prvi polovici prihodnjega leta pa moramo dograditi lakirnico in tako odpraviti še eno našo kritično točko. V naslednjem letu začne obratovati tudi preizkuševališče za samohodno hidravlično podporje, poskušali pa se bomo opremiti tudi za projektiranje s sistemi CAD.

Leto 1987 bo tudi naše jubilejno leto, saj bo minilo 35 let, odkar je bil izgrajen prvi namenski objekt, ki mu danes pravimo stara kovaška delavnica v "starih" Prelogah. Ta jubilej želimo slaviti predvsem z novimi dosežki in delovnimi zmagami, vse z namenom, da bi bilo večje zadovoljstvo delavcev Elektrostrojne opreme in širše družbene skupnosti.

Ob prehodu iz STAREGA v NOVO LETO se zahvaljujem vsem delavcem DO ESO za opravljeno delo in veliko sodelovanje pri premagovanju nemajhnih težav v letu, ki se izteka. Vsega tega prav gotovo ne bi dosegli, če ne bi dobro sodelovali tudi z drugimi delavci v REK Franc Leskošek-Luka, še posebno z delavci Rudnika lignita Velenje. Hkrati pa želim vsem delavcem, njihovim svujcem in prijateljem srečno, zdravo in uspešno leto 1987.

Dragan ROGIĆ, direktor delovne organizacije SIPAK:

Nekako samo po sebi umevno je, da v teh dneh pričakovanja, ko vse staro, veselo in žalostno, upajoče in obupajoče odhaja za obzorje časov, ko nas radodarno zasipajo mehki, beli kosmiči, ko vse valovi od posebnega pričakovanja, da v teh dneh tudi vsak posameznik v tem obsežnem vesolju svetov z zna v sebi neki topel kotiček, v katerem je prostora za ljudi, ki so nam blizu, ki nam je blizu njihova misel, beseda, nasmešek, dotik.

Čutiti je to posebno valovanje, ki združuje srčne utripe nas in naše misli.

V prazničnem ozračju, v katerem vse odmeva od obljub, pa nam korak nenadoma zastane in še poslednjič se ozremo v minljivost, sklepamo bilanco našega dela.

V delovni organizaciji REK SIPAK smo kar v največji meri skušali realizirati načrtovane naloge, ki zadevajo proizvodno-poslovno kot tudi družbenopolitično in samoupravno delo.

Zavoljo tega, ker je pakiranje danes pomembno v proizvodnem procesu tudi pri nas in ker so proizvodi naše delovne organizacije praktično uporabni v vseh industrijskih vejah, je bila naša težnja tudi v minulem letu doseči čimveč količinskega plana prodaje.

Za večji del izdelkov, kakršne proizvajamo - stroji za povezovanje s plastičnimi trakovi - smo edini proizvajalci na jugoslovanskem tržišču in tržišču vzhodnoevropskih držav, zato moramo izkoristiti vso prioriteto in možnosti, ki jih imamo na tem področju, in nadaljevati z razvojem proizvodnega programa, ki smo si ga zastavili.

Glede na to, da je tudi paletizacija pomemben člen v verigi transporta blaga in da vedno večja avtomatizacija tehnoloških postopkov pakiranja in povezovanja terja tudi racionalizacijo nakladanja, sta naša najnovejša proizvajalca danes nakladalec palet (paletizer) in razkladalca palet (depaletizer).

Tržišču torej lahko ponudimo že kompletne tehnološke rešitve na področju sistemov povezovanja, paletizacije, depaletizacije oziroma embalaranja proizvodov v raznih industrijskih panogah.

Naš proizvodni program iz leta v leto uspešno dopolnjujemo. V letu 1987 bomo tržišču ustregli tudi s ponudbo paletizerja za pločevinke.

Z zadovoljstvom lahko ugotavljamo, da smo poslovno leto '86 uspešno končali; kljub temu, da so bile gospodarske razmere še slabše kot v prejšnjih letih.

Še posebej nas je prizadel junijski odlok ZIS o vračanju cen.

S prizadevanjem vseh članov kolektiva smo vse težave uspešno premagali in to prizadevanje se kaže tudi v močno povečanem izvozu naših izdelkov glede na prejšnja leta. Letos smo izvažali že v pet držav: v Kitajsko, Sovjetsko zvezo, NDR, Avstrijo in Madžarsko.

Kar zadeva družbenopolitično in samoupravno delo v naši delovni organizaciji, smo v minulem obdobju realizirali načrtovane naloge; spremenili smo tudi obliko samoupravne organiziranosti naše delovne organizacije.

Aktivnosti so nadalje potekale v pripravi vrste dokumentov, ki jih terja naša nova organiziranost; od priprave tez za samoupravne splošne akte in njihovih osnutkov do makro in mikro sheme bodoče organiziranosti delovne organizacije.

Na novo smo konstituirali komisije pri delavskem svetu delovne organizacije, v pripravi pa je tudi predlog nove organiziranosti družbenopolitičnih organizacij v delovni organizaciji.

Tudi v letu, ki prihaja, bo glavna poanta našega samoupravnega in družbenopolitičnega dela v poglobljanju samoupravnih in družbenopolitičnih odnosov v kolektivu in izven in krepitvi medsebojnih odnosov. Doseči moramo, da bo sleherni član kolektiva aktivno sodeloval pri samoupravnih in družbenopolitičnih odločitvah.

Preteklost, pretekle izkušnje, sedanost, objektivnost, vse to v naših miselnih labirintih projiciramo v prihodnost.

Misli, načrti in pogledi se strukturirajo in povezujejo med seboj. Tako tudi mora biti, če hočemo doseči zastavljene cilje našega nadaljnega razvoja.

Razvojane smemo izpustiti, saj je med nami še veliko ustvarjalnega zanosa, hotenj in načrtov, veliko volje do dela. Dober opazovalec lahko v slehernem izmed nas opazi tudi iskreno prizadetost ob manjših in večjih problemih, ki nas tarejo.

To hotenje, ta volja sta tisto najlepše, česar si lahko želimo v letu, ki prihaja.

Marcel MEDVED, direktor delovne organizacije Avtoprevoznitvo in servisi (APS):

Bivša temeljna organizacija, pozneje delovna organizacija Avtopark, z razširitvijo dejavnosti preimenovana v Avtoprevoznitvo in servisi (APS), zaposluje okoli 190 delavcev in ima prek 100 vozil različnih vrst in tipov, 7 strojev težke mehanizacije in servise delavnice, svoje kapacitete pa pretežno (86 %) izkorišča v delovnih organizacijah, združenih v SOZD REK ter v energetskem delu sestavljene organizacije. To je razumljivo, saj je naša OZD nastala zaradi potreb SOZD REK (oziroma bivšega Rudnika lignita Velenje) in se razvijala predvsem za zadovoljevanje potreb delovnih organizacij v okviru REK in v skladu z njimi.

Vse težje gospodarske razmere nas silijo k racionalnejšemu izkoriščanju kapacitet, ki jih imamo, kar pa ni enostavno zaradi razmer, v katerih opravljamo svoje storitve. Dogovorjeno število in vrste vozil in strojev težke mehanizacije mora imeti naša delovna organizacija v obratovni pripravljenosti (rezerviranih) za potrebe delovnih organizacij SOZD REK. Vendar delovne organizacije SOZD REK te kapacitete ne izkoristijo v celoti. Pogosto se zgodi, da jih izkoriščajo manj kot 8 ur na dan, nekatere pa le občasno oziroma le nekaj dni v tednu. Hkrati pa ugotavljamo, da vozilo ali stroj težke mehanizacije ni rentabilen, če ne obratuje dve izmeni na dan.

Usmeritev DO APS in njen srednjeročni cilj je zato: postati stvarni nosilec celotne prevozniške dejavnosti za vse delovne organizacije

SOZD REK ter vseh del s stroji težke mehanizacije, in to tako, da bomo lahko maksimalno zaposlili vse svoje vozne in strojne kapacitete v SOZD REK in šele pri preseganju svojih zmoglosti vključevali zunanje soizvajalce. Menim, da lahko pri sedanji raznolikosti zahtev uporabnikov naših storitev v REK le na ta način ostanemo konkurenčni tako pri cenah kot pri kakovosti storitev in da to vodi k boljši, kvalitetnejši in zanesljivejši ponudbi na eni strani ter k boljšim poslovnim rezultatom naše delovne organizacije na drugi.

Naše usmeritve in težnje so, upam vsaj, vsakomur logične in na pogled lahko uresničljive, pa na žalost v praksi ni tako. Naj v ilustracijo povem, da je od okoli 100 osebnih vozil, ki jih redno uporabljajo v delovnih organizacijah SOZD REK, le tretjina naših, da je desetina vseh vozil, ki so prevažala premoag za široko porabo, bilo naših, da z nekaterimi stroji težke mehanizacije (imamo razmeroma močan strojni park) delamo na deloviščih izven občine, celo na Hrvaškem, tudi 500 kilometrov izven Velenja, čeprav nam tega nikakor ne bi bilo treba, saj je dovolj dela znotraj REK.

Kljub temu da smo z neposrednimi stiki in razgovori v delovnih organizacijah v okviru SOZD REK marsikaj v naši usmeritvi že dosegli, na primer pri prevozih premoaga za široko porabo, dalje pri delih za rudarske škode in delih na deponiji premoaga TE Šoštanj, vse možnosti še zdaleč niso izkoriščene. Zato si želimo v letu 1987 več sodelovanja, razumevanja in pomoči, da bi tako cilje, ki smo si jih zastavili, čim prej dosegli v korist tako nas izvajalcev kot uporabnikov naših storitev oziroma vseh delavcev v SOZD REK. Saj si v teh težkih časih prav gotovo vsi želimo čim močnejše in stabilnejše delovne organizacije v REK.

Naše poslovanje v letu 1986 je bilo dobro. Dosegli in celo nekoliko presešli smo sicer ambiciozno zastavljen letni plan. Velike skrbi pa nam dela skokovito naraščanje cen vozil pa tudi strojev težke mehanizacije, ker mu z zbranimi sredstvi za amortizacijo ne moremo slediti. V letu 1986 smo zbrali 12 milijard starih dinarjev za amortizacijo, vendar nov 9-tonski tovornjak TAM 190 stane sedaj že 1,5 milijarde starih dinarjev, primestni avtobus TAM 2,3 milijarde starih dinarjev, buldožer CARTERPILLAR D8 okrog 20 milijard starih dinarjev itd.

Radi bi svoj vozni in strojni park pomladili, posodobili in razširili, zlasti srednji razred vozil (8 t). Radi bi razširili tudi naše delavnice za vzdrževanje vozil in strojev oziroma servisne delavnice, saj nas prostorska stiska v njih precej ovira pri uvajanju sodobnih tehnoloških prijemov in prizadevanjih za dvig kvalitete del. Izgradnja na sedanji lokaciji pa ni več dovoljena, zato si resno prizadevamo, da bi pridobili novo lokacijo na področju Trebuše ob Celjski cesti.

Skratka, ambicij imamo veliko, problemov in težav tudi, nekaj pa nam jih bo prav gotovo v kratkem dodal še naslednji paket gospodarskih ukrepov zvezne vlade. Kljub temu menim, da bo delovna organizacija Avtoprevoznitvo in servisi ob prizadevanju vseh članov njenega kolektiva sposobna vse te probleme in težave premagati in doseči cilje, ki si jih je zastavila, predvsem pa zadovoljiti potrebe uporabnikov svojih storitev, drugih delovnih organizacij REK.

Naj izkoristim to priložnost, izrazim svoje prepričanje še glede nečesa, kar morda ne spada ravno v to novoletno poslanico, pa me vendarle tišči!

Že večkrat je bilo dokazano, zato jaz ne bom tega znova počenjal, da je učinkoviti delovni čas oziroma izkoristek delovnega časa v naši državi izredno mali; izjeme pri tem prav gotovo so, a redke.

Rezultat tega je dobro viden: bolj ali manj ga vsi čutimo na svoji koži.

Prepričan sem, da je to eden največjih vzrokov za našo slabo gospodarsko situacijo in da bi zato morali ukrepi za izboljšanje izkoristka delovnega časa dati vso prioriteto. Skratka, znatno bolj bi morali ceniti in nagradjevati dobro delo, dobrega delavca, toda tudi nasprotno... Ne bi smel obveljati pogosto glasno izražen odnos: "Tako malo me ne smejo plačati, kolikor lahko malo delam."

Ne bo nam pomagala nobena resolucija, noben kongres več, če bomo stimulirali slabo delo.

Dokler ne bomo spremenili odnosa do dela in zakonodaje, ki ga ureja, bistvenega napredka pri njem ne bo.

Vsem delavcem delovne organizacije APS - voznikom, mehanikom, strojnikom in vsem drugim članom njenega kolektiva - ter vsem članom naše velike družine SOZD REK želim uspešno sklenitev starega leta ter v novem letu 1987 veliko delovnih uspehov, sreče in zdravlja, tesnejše sodelovanje in dobro medsebojno razumevanje. Vse najboljše želim tudi vsem njihovim svojcem ter vsem skupaj veselo praznovanje.

Franjo MAŽGON, direktor delovne organizacije Tiskarne:

Uvodoma moram opozoriti, da je bilo minulo leto 1986 za nas tako delovno kot poslovno izjemno zahtevno. Od vseh zaposlenih delavcev, zlasti pa najodgovornejših, so poslovne razmere terjale veliko napora in samoodrekanja. Da je bilo naše delo in življenje v tem letu tako težavno, so krive naše subjektivne, zlasti pa zunanje, objektivne slabosti. Prve od teh slabosti

smo tudi odkrito identificirali in analizirali in si na tej osnovi ob obravnavi devetmesečnega poslovnega obračuna zastavili ukrepe za odpravo motenj pri poslovanju. Osebnostno celotno menim, da je del naših ukrepov, zlasti za odpravo subjektivnih slabosti, dokaj ostra samokritika našega dela. Preveč je bilo in je še lagodnosti pri delu, neodgovornosti in včasih prav nerazumljivega nezanimanja posameznikov zanj. Od ideje do njene realizacije preteče še vedno preveč neproduktivnega časa. Temu bomo morali s temi ukrepi napraviti konec, in če še tako ne bo šlo, bodo sledile tudi kadrovske menjave.

Drugi splot težav so nam povzročale objektivne slabosti, ki so se pri marsičem prepletale tudi s subjektivnimi. Med objektivne slabosti štejem raven strokovne usposobljenosti zaposlenih delavcev, veliko rast stroškov za surovine in repromaterial, prav brezobzirno rast zakonskih, formalno samoupravnih in drugih dogovorjenih obveznosti iz dohodka, nesporejmljivo finančno nedisciplino kupcev naših izdelkov, zlasti iz drugih republik, posredno omejeno politiko cen itd., itd. Vse te anomalije so seveda prispevale k naši poslovni neuspešnosti, nelikvidnosti, nesposobnosti za oblikovanje skladov in končno: neprimerni delitvi osebnih dohodkov. Osebnostno nisem z ničemer zadovoljen, večina zaposlenih delavcev v delovni organizaciji pa zlasti ne z osebnimi dohodki. Tekoče oziroma obratno uspešnost smo zato morali letos sproti reševati z najemanjem kreditov pri posebni finančni službi SOZD REK, ki pa so zaradi obračunskih obresti tudi posebno breme.

Poprej omenjeni ukrepi, ki smo jih po času razdelili v tri faze, sicer že dajejo prve pozitivne rezultate, vendar se vse te poostrene in povečane aktivnosti ne smejo in ne morejo končati prej, dokler delovna organizacija ne bo ponovno sposobna sama sebe finančno reproducirati. Prav zato tudi leto 1987 ne bo lahko. Tudi ožja grafična dejavnost cele Slovenije je že nekaj let v podobnih ali še večjih težavah glede na to, da se trg grafik zapira. Mi imamo vsaj z našimi največjimi kupci, to je OZD Gorenje, zagotovljeno izkoriščanje vsaj 60 % proizvodnih kapacitet (možno pa je še večje). Torej so bili in so pri nas zares problemi druge narave.

Nič ni odveč, če še enkrat ponovim ugotovitev, da je z direktno bitko na trgu najtežje ustvarjati celotni prihodek in iz njega pridobivati dohodek in da zato od naše družbenopolitične skupnosti in sestavljene organizacije pričakujemo drugačen odnos do nas vsaj glede raznih obremenitev, a tudi na področju razporejanja osebnih dohodkov. Resničnost pa je sedaj taka, da sta obe premnogim mati, nam in nam podobnim pa mačeha. V letu 1987 si torej želimo objektivne zunanje presoje, kaj smo in kaj nismo sposobni narediti, in šele potem, kaj smo sposobni dati. Ne naposled pa si osebno želim tudi manj administriranja, saj mi že odzira dober del delovnega časa.

S celostno prej omenjeno in drugo problematiko so se seveda spopadali letos tudi vsi samoupravni organi in družbenopolitične organizacije v naši delovni organizaciji. Delegati niso imeli lahkega dela; še posebno ne zato, ker so se morali spopadati z vsebinsko tako zahtevno problematiko. Ugotavljam pa premalo samoiniciative, kritičnosti in tudi ažurnosti pri njih in večje porazdelitve bremen vsaj na več posameznikov, če že ne na vse zaposlene delavce.

Kot sem že omenil, v prihodnje pričakujemo zlasti več sistemske pomoči od SOZD REK, medtem ko smo z njenim izvajanjem operativnih nalog zadovoljni. Sprašujem se, ali se zares za najmanjšo delovno organizacijo v kombinatu, brez posebne tradicije, tudi kadrovske, ne bi moglo najti več oblik pomoči pri razvoju, financiranju in tako dalje. Ali je prav, da v teh težkih bitkah ostajamo tako zelo sami, z enakimi pravicami in obveznostmi in brez pomoči; še več, celo poskusov, da bi nam kdo pri čem hotel pomagati? Bojim se, da bo prepad v kvaliteti opremljenosti med malimi in velikimi proizvajalci kmalu tako velik, kot so že velike razlike med njimi v osebnih dohodkih.

Vse, kar sem doslej omenil, bo treba v letu 1987 teoretično in praktično razrešiti. A bojim se, da bomo za vse to premalo zmogni, če bomo še naprej ostajali sami. Seveda vemo tudi, da v prihodnjem letu nobeni združeni OZD v SOZD REK ne bo lahko. Zato naj v imenu vseh sodelavcev v DO REK Tiskarna in v svojem imenu drugim delavcem v SOZD REK zaželim v novem letu 1987 veliko zdravja in osebne sreče!

Franc LENART, vodja delovne skupnosti Družbeni standard:

Tegobe in muhavosti leta, ki se izteka, so se kazale tudi v poslovanju delovne skupnosti Družbeni standard. Nestabilne gospodarske razmere so onemogočale organizatorjem poslovanja in samoupravnim organom v njej, da bi večji del svoje ustvarjalne energije porabili za zagotavljanje najracionalnejših in najboljših poslovnih odločitev, ker so se pač morali po-

gosto ukvarjati z vprašanji, ki bi v normalnih razmerah ne povzročala večjih problemov.

Delo v takih razmerah in v dejavnosti, s kakršno se ukvarja Družbeni standard, je bilo zato težavno in je terjalo veliko naporov vseh zaposlenih delavcev, da je ob koncu bilanca vendarle pozitivna in da so naloge kolikor toliko zadovoljivo opravljene.

Ob upoštevanju vsega tega smo delavci Družbenega standarda ob koncu leta z vsem doseženim in opravljenim lahko zadovoljni. V družbeni prehrani je bilo pripravljenih in razdeljenih okrog 380 000 toplih malic, nekaj čez 300 000 kosil in večerij ter okrog 1 650 000 hladnih malic, kar je celo nekaj več kot leto prej. Ugodni so tudi rezultati pri letovanjih, saj je letos v organizaciji Družbenega standarda letovalo okrog 8 000 delavcev iz REK in njihovih družinskih članov. Tudi naše gostinske organizacije so glede na to, da življenjski standard na splošno upada, dosegle zadovoljiv promet. Pri njih nam je zbuhal zadovoljstvo predvsem poletni obisk gostov v restavraciji Jezero in jesenski v prenovljeni restavraciji Delavski klub. V samskih domovih REK je letos zaradi umiritve v zaposlovanju novih delavcev bivalo le okrog 700 delavcev iz OZD REK in zato so proste kapacitete v njih izrabljali delavci iz nekaterih OZD izven REK.

Poslovanje delovne skupnosti Družbeni standard je bilo najpogosteje moteno zaradi nestabilnih nabavnih cen materialov in storitev ter oteženega pravočasnega prilagajanja prodajnih cen nanovo nastalim tržnim razmeram. Veliko je bilo problemov tudi zaradi slabe kakovosti raznih materialov, predvsem živil. Nekaterih vrst materialov je pogosto tudi primanjkovalo, zlasti pred podražitvami. Težko je bilo zagotoviti tudi zadostno število letovalnih mest in se povsem izogniti nepopularnemu "prebukiranju". Veliko je bilo nadalje težav z vzdrževanjem prikolic za letovanje, z zagotavljanjem najnujnejših rezervnih delov zanje pa z vzdrževanjem discipline in reda v samskih domovih zaradi zunanjih stanovalcev, vedno večjega števila družin v samskih domovih in še marsičesa drugega.

Morda je od vsega omenjenega še najtežje predvsem spoznanje, da zaposleni delavci v REK zaradi razmer, ki jih neusmiljeno vpljuje čas, pričakujejo in zahtevajo kvalitetno in kvantitetno vedno višjo raven storitev Družbenega standarda, tega pa zaradi omejenih finančnih in drugih možnosti ni mogoče storiti. Zaradi tega smo še posebej veseli, da nam je letos kljub težavam uspelo izvesti nekaj večjih investicijskih del; na primer razširitev jedilnice in ureditev plaže v Fiesi, nakup dveh apartmajev v Maredi, obnovo Delavskega kluba, izgradnjo prireditvenega prostora ob restavraciji Jezero in ureditev okrepitevalnice, kar bo omogočilo popestritev in izboljšanje ponudbe, ki jo organizira Družbeni standard. S tovrstno aktivnostjo bo delovna skupnost Družbeni standard nadaljevala tudi v prihodnjem letu. V načrtu ima posodobitev kavarne in obnovo kuhinje v obratu družbene prehrane, zboljšanje ponudbe obrokov hrane in tem obratu z uvedbo dietnih jedi, nakup treh apartmajev v počitniškem naselju Barbariga, zakup zadostnega števila kvalitetnih letovalnih zmogljivosti - z razširitvijo ponudbe na južni Jadran, ureditev vrta in ustreznih storitev na vrtu Delavskega kluba, nadaljnje urejevanje rekreacijskega kompleksa ob restavraciji Jezero z morebitno izgradnjo tudi nekaj turističnih hišic, bungalovov na tem prostoru, sanacijo starega samskega doma in še kaj. Vse to so velike želje glede na materialne možnosti in majhne glede na pripravljenost marljivega kolektiva Družbenega standarda, da jih uresniči. Naj bo vsem v njem leto 1987 v teh prizadevanjih naklonjeno.

Vsem sodelavcem v Družbenem standardu in vsem drugim članom kolektiva SOZD REK želim zdravo in uspešno polno 1987. leto!

OGLAS

Prodajni štetilnik iz nerjaveče pločevine ISKRA CORONA, malo rabljen - za 100 000 dinarjev.

INFORMACIJE: prek telefona (063) 856-870.

Jože KOPRIVNIK, vodja delovne skupnosti Zavarovanje:

Približujemo se časovnemu prelomu, ko bomo ugotavljali, koliko smo bili uspešni pri ustvarjanju primerne družbenega in osebnega standarda.

V delovni skupnosti Zavarovanje bomo v skladu z letnim planom izpolnili nalogo varovanja družbenih objektov in premoženja na celotnem območju REK, kar pomeni 178 888 opravljenih delovnih ur.

Med opravljanjem varovanja smo naleteli na nekaj neprijetnih odtujevanj materiala; sicer neznatne vrednosti. Zbujati pa nam morajo skrb odtujevanja dragocenega orodja.

Zadnje čase smo imeli precej težav z zasebnimi avtoprevozniki, in sicer zato, ker so hoteli vpeljati za RLV in celoten REK nesprejemljivo režim pri odvažanju premoga.

Glede samoupravnega in družbenopolitičnega dela v delovni skupnosti moram reči, da zaradi subjektivnih in objektivnih razlogov vseh nalog pri njem nismo najbolje opravili; sploh kar se tiče dela delegatov. Eden od glavnih vzrokov tega je, da so preobsežna in preveč strokovna gradiva pač bolj ali manj nedojemljiva in se zato delegati težko vključujejo v razprave oziroma se izmikajo sejam.

Tudi v prihodnjem letu bomo izvajali naloge varovanja družbenih objektov in premoženja pri REK. Način varovanja pa bo treba še izboljšati tako po kadrovski kakor po tehnični plati.

Vsem delavcem v REK želim zdajva in uspešno izpolnitev želja!

Janko VOVK, vodja delovne skupnosti skupnih služb našega kombinata:

Prav je, da o delu delovne skupnosti skupnih služb našega kombinata uvodoma omenim, da smo se v "samoupravnem sporazumu o združitvi delovnih organizacij v sestavljeno organizacijo združenega dela REK Franc Leskošek-Luka" za doseganje ciljev združevanja ter zaradi zagotovitve racionalnega in učinkovitega dela

dogovorili, da uresničujemo v sestavljeni organizaciji skupno politiko na tehle področjih: razvoj, plansko-analitično področje, komercialno področje, finančno področje, poslovno-informacijsko področje, kadrovsko-socialno področje, področje družbenega standarda in področje splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite.

Poleg tega opravlja delovna skupnost skupnih služb kombinata še nekatere upravno-administrativne naloge; to je naloge, ki jih je možno racionalneje opravljati skupno.

Od tod izhajajo tudi naloge naše delovne skupnosti, ki jih vsako leto opredelimo v njenem letnem delovnem načrtu.

Ko sem že omenil letni delovni načrt naše delovne skupnosti, moram poudariti, da se delovna skupnost prav pri pripravi in sprejemanju tega dokumenta mora ubadati z velikimi težavami. Zaradi najrazličnejših vzrokov in neznank, lahko rečem zunanjih, ga namreč praviloma nobeno leto ne moremo pripraviti pravočasno, se pravi decembra za naslednje leto. Za letos, recimo, je bil sprejet na seji delavskega sveta sestavljene organizacije šele v juniju tekočega leta. To seveda povzroča težave pri delu vsem službam v delovni skupnosti.

Naslednji problem, s katerim se ubadamo že nekaj let, so rebalansi planov, ki so že kar praviloma postali potrebni pri planiranju tudi v naši delovni skupnosti, ker je kot vse druge OZD REK vpeta v inflacijske in druge gospodarske težave.

Sicer pa glede letošnjega dela naše delovne skupnosti velja poudariti, da ga je bilo na vseh področjih opravljenega več, kot smo predvideli v njenem letnem delovnem načrtu, in da smo se pri njem trudili, da bi ga kar najbolje opravili, v zadovoljstvo vseh OZD kombinata. V tem prizadevanju najbrž vedno nismo bili uspešni, vendar kakšnih večjih pritožb čez naše delo delovne organizacije v kombinatu niso imele, kolikor so jih imele, pa smo jih skušali sproti upoštevati. Treba pa je reči, da kljub temu, da imamo poslovne odnose v REK opredeljene s samoupravnimi akti, prihaja do težav pri operativnem izvajanju skupnih nalog in je marsikateri problem pri tem treba rešiti s sprotnim dogovarjanjem in usklajevanjem. Sem pa prepričan, da bomo vse naloge lažje in hitreje izvajali, če bomo vsi skupaj zasledovali dogovorjene cilje združevanja v REK; to je opredeljene in sprejete cilje v "sa-

moupravnem sporazumu o združitvi delovnih organizacij v sestavljeno organizacijo združenega dela REK".

Glede aktivnosti naše delovne skupnosti na samoupravnem področju lahko rečem, da potekajo normalno in v skladu s potrebami delovne skupnosti. Delavski svet redno opravlja svojo delegatsko funkcijo, prav tako njegove komisije. To smo ugotovili na nedavnem sestanku cele osnovne organizacije zveze sindikatov delovne skupnosti. Več sodelovanja in pomoči pa bo v bodoče treba zagotavljati našim delegatom in delegacijam za skupščinski delegatski sistem.

Letos smo dokončali tudi reorganizacijo delovne skupnosti, in to v skladu z zahtevo problemske konference komunistov v REK. Namen te reorganizacije je bil: doseči utrditev poslovnega sistema REK z močnejšo okrepitevijo poslovnih funkcij življenjskega pomena za kombinat; to je funkcij, glede katerih so se delovne organizacije v REK dogovorile, da jih v kombinatu izvajamo skupno.

Hkrati smo z reorganizacijo zasledovali še en cilj: racionalizirati delo in organizacijo dela v delovni skupnosti. To nam je precej že tudi uspelo, saj smo zmanjšali število služb in nekoliko racionalizirali tudi število izvajalcev del in nalog v delovni skupnosti.

Naše naloge za prihodnje leto bomo opredelili v skladu s potrebami delovnih organizacij v REK in jih, kot vsako leto, zapisali v naš letni delovni program. Pri izvajanju teh nalog pa bo potrebna tudi podpora delovnih organizacij v kombinatu oziroma njihovih strokovnih služb, kajti le tako bomo lahko dosegali naše skupne cilje ter utrdili vlogo in položaj poslovnega sistema REK. Skratka, želimo si sodelovanja, da bi dosegali še boljše uspehe.

V letu 1987 želim sodelavcem v DSSS REK in drugim delavcem v REK veliko sreče in delovnih uspehov!

Slavko JANEŽIČ, predsednik poslovnega odbora naše sestavljene organizacije, ob novem letu!

Tovarišice, tovariši, dragi sodelavci!

Komaj se je končalo staro leto, že se začne novo. Takšno je življenje in v njem delamo analizo minelega in načrte za naprej.

Ko gledamo leto 1986 in vidimo, koliko predvidevanj se je v njem uresničilo, nas prevzema jo prav mešani občutki. Upanja o stabilizaciji gospodarstva in ureditvi ekonomskega položaja našega elektrogospodarstva in premogovništva so ostala neizpolnjena.

Zopet pred koncem leta iščemo, prosimo in zahtevamo od družbe, da nam dá tisto, kar smo si zaslužili. Seveda pa moramo biti tudi tako samokritični, da bomo priznali, da tudi mi nismo naredili vsega, da nam je za izpolnitev naših programov le prečesto zmanjkalo moči ter tako ostajajo notranje rezerve še vedno rezerve za izboljšanje našega dela.

Vse pa tudi ni bilo slabo. Tudi leto 1986 je prineslo dobre rezultate in nove uspehe in na te smo lahko ponosni ter nam morajo biti moralna opora pri načrtovanju dela v novem 1987. letu.

Rudnik je zopet dosegel odkop premoga 5 milijonov ton, objekti NOP so svečano predani v uporabo. Pomenbnost njihovega uspešnega dokončanja je potrdil predsednik izvršnega sveta skupščine SR Slovenije, s tem, da se je osebno udeležil njihovega slavnostnega odprtja kot častni govornik.

V Termoelektrarnah Šoštanj so častno izpolnili vse naloge v tem letu, poleg tega pa so se resno lotili del za zaščito okolja. Izvršene so meritve in posamezni poizkusi čiščenja dimnih plinov, kar bo osnova za izdelavo posameznih projektov za zaščito okolja. 29. oktobra pa se je uspešno začelo poizkusno obratovanje nove naprave za odpepeljevanje. Lahko rečemo, da so se dela za ponovno ozelenitev naše doline pričela.

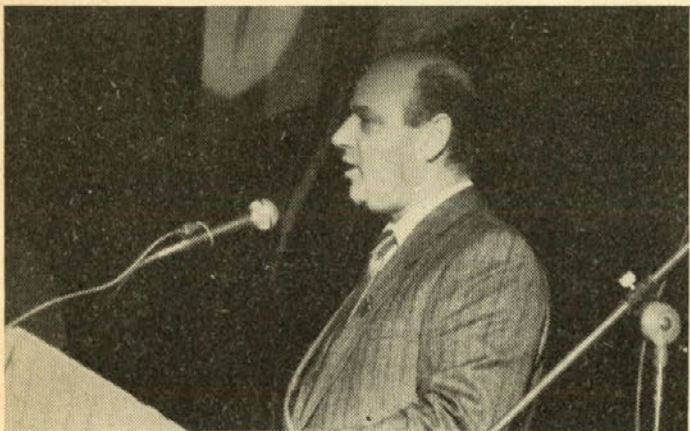
Delovna organizacija ESO je skupno z RLV uspešno štartala s prvim mehaniziranim odkopom izven Velenja. Saj v Rembasu v Srbiji je hidoravnico podporje, izdelano pri nas, izpolnilo in preseglo pričakovanja tamkajšnjih rudarjev.

S priključitvijo delovne organizacije EFE Elektrostrojni opremi smo sanirali stalno žarišče poslovanja z izgubo v proizvodnji elektrofiltrskih gradbenih elementov v kombinatu ter dali tem delavcem boljše perspektivo. Seveda pa je z razvojem novih proizvodnih programov in deli pri njih treba še nadaljevati.

Delovna organizacija SIPAK še naprej uspešno prodira s svojo opre-

Rudarski oktet našega rudnika,

predsednik IS skupščine SR Slovenije in

člani Amaterskega gledališča Velenje med programom slavnostnega odprtja NOP

mo za pakiranje doma in v tujini. Za uspešno borbo z vsemi težavami, ki jih pri tem mora premagovati, je treba delavcem v njej čestitati.

Tudi APS in TISK sta leto 1986 končala uspešno.

Seveda pa ne smemo iti brez besed tudi mimo rezultatov naše delovne skupnosti Družbeni standard; tudi zato ne, ker nam je s preureditvijo Delavskega kluba dala lep nov objekt, v katerem lahko v miru posedimo in pokramljamo.

Tako bi naša letošnja prizadevanja lahko ocenil z mislijo, da leto 1986, kljub negativnim poslovnim rezultatom v energetiki, le ni bilo neuspešno, da smo veliko naredili, veliko dela pa nas še čaka v novem 1987. letu.

V novem letu 1987 želim vsem članom kolektiva naše sestavljene organizacije še več uspehov pri delu, doma pa njim in vsem njihovim dragim obilo zdravja, zadovoljstva in osebne sreče.

Srečno!

NAJ ŽIVI NAM RUDARSKI STAN...

Slovesno odprtje novih nadomestnih objektov RLV v Novih Prelogah

Ob udarnih zvokih naših rudarskih godbenikov in potem govorih Dušana Šinigoja, predsednika izvršnega sveta skupščine SR Slovenije, Franca Cevzarja, predsednika delavskega sveta DO RLV, in Franca Avberška, vodje razvojno-tehničnega sektorja skupnih služb DO RLV ves čas izgradnje novih nadomestnih objektov RLV Preloge (NOP), sedaj pa člana poslovnega odbora našega kombinata za razvojno-tehnično področje, ter ob predstavitvi dela v podzemlju naše doline iz ust članov Amaterskega gledališča Velenje, pesmi Rudarskega okteta Velenje in v prisotnosti predstavnikov širše in ožje družbenopolitične skupnosti ter številnih delavcev pa tudi upokojujencev iz našega rudnika in še drugih OZD so bili v nedeljo dopoldne, 21. decembra, odprti novi nadomestni objekti RLV v Novih Prelogah.

Nove nadomestne objekte so predali v uporabo s simboličnim prezevom traku pred novim jaškom za prevoz delavcev in materiala v Novih Prelogah, ki je vez med vsemi zunanji in jamskimi novimi nadomestnimi objekti.

Vemo, da so novi nadomestni objekti RLV Preloge še kako pomembni za nadaljnji odkop premoga v naši dolini. Takole pa je na to opozoril častni govornik ob njihovem odprtju predsednik izvršnega sveta skupščine SR Slovenije:

"Z izgradnjo teh objektov je rudniku v Titovem Velenju zagotovljena možnost letnega odkopa premoga na sedanji ravni do leta 2 000. Ta investicija tudi znatno izboljšuje tehnično opremljenost rudnika, saj bo sedaj kar 90-odstotno mehaniziran. To vam daje možnost, da občutno dvignete produktivnost dela, da hkrati povečate varnost pri delu in sploh izboljšate delovne razmere. Družba pričakuje, da boste to možnost izkoristili, zmanjšali stroške na tono odkopanega premoga in tako izboljšali tudi svoj ekonomski položaj."

Dušan Šinigoj je naše rudarje tudi pohvalil, ko je dejal:

"Letos ste - kot že nekaj preteklih let - spet pred iztekom leta izpolnili svoj letni delovni načrt. Družba, sploh pa uporabniki vašega lignita, cenijo vaš delovni napor in vam za požrtvovalno delo izrekajo vse priznanje. Velenjski lignit pomeni veliko v izpolnjevanju naše energetske bilance, saj s svojo kurilno vrednostjo pokriva skoraj petino celotne energetske porabe v Sloveniji. V preskrbi prebivalstva v Sloveniji s premogom je udeležen kar 50-odstotno, predelan v šoštanjskih termoelektrarnah pa daje približno tretjino vse proizvedene elektrike v Sloveniji. Zlasti v zadnjem času, ko se zaostruje problem oskrbe z energijo, dobiva premog še večji pomen. Slovenija nima veliko svojih energetskih virov in še tisti, ki jih ima, so razmeroma dragi. To velja tudi za lignit, pridobljen pod zemljo, saj je dražji od nekaterih drugih jugoslovanskih lignitov. Kljub temu je odkop premoga v RLV še vedno najcenejši jamski kop lignita v Jugoslaviji..."

Naprej prihodnjč!

Besedilo: Draga Lipuš
Fotografije: Lojze Ojsteršek

PORTRETI

Z obiska pri upokojenem rudarju našega rudnika Vinku Gorjupu

Nedavno je delegacija temeljne organizacije našega rudnika Izobraževanje - sestavljali so jo predsednik njenega delavskega sveta Alojz Kos, predsednica njene osnovne organizacije zveze sindikatov Marija Cevzar in organizator v njeni pripravi dela Ciril Gorenc - obiskala Vinka Gorjupa, bivšega rudarja v tem delu RLV.

Tem Vinkovim obiskovalcem sem se pridružil z namenom, da za objavo v glasilu našega kombinata obudiva spomine na minula leta njegovega dela v jami.

Svoj namen sem več kot dosegel, saj sem si v beležnico zapisal kar sedemnajst strani Vinkovih misli in večino jih je vredno omeniti...

"Stavim glavo," je dejal Vinko, "da sedanji rudarji ne bi hoteli delati v jamskih delovnih razmerah, v kakršnih smo mi delali v prvih letih po osvoboditvi. Vse sobote in večino nedelj smo takrat delali udarniško in to se nam sploh ni zdelo nenavadno. Tudi to, da smo delali v jami v svojih oblekah - dobili smo le nekakšno čelado - se nam je zdelo normalno. O kakšni urejeni malici ni bilo niti govora. Vsak si je prinesel kaj malega za pod zob od doma, največkrat le kos kruha. Če je imel zraven še jabolko, je bilo to že pravo razkošje.

Premog smo odkopavali ročno in z odstreljevanjem - odkopi so takrat bili še ozke in slabo zračene 'opave' - potem pa smo ga z lopatami nalagali v 'hunte'. Tudi delavci pri transportu premoga - 'laufarji' - so imeli težko delo. Iz jame so vozili vozičke, polne premoga, in se vračali s praznimi. Vsak rudar je bil plačan po številu vozičkov s premogom. Ko si v jami voziček naložil, si ga označil s svojo 'markico', zunaj pa so tisti, ki so bili za to odgovorni, 'markice' prešteli. Ko so vozički potovali iz jame, je včasih kdo komu napačno štel 'markice' in takrat je običajno prišlo do hude krvi pri oškodovanem.

Prvo razkošje smo v jami doživeli ob uvedbi širokočelnega odkopavanja premoga. Pri tem načinu odkopavanja smo imeli sprva še leseno podporje, kmalu pa že tudi železne stojke.

Prve železne stojke so bile štirioglate, a so jih kmalu nadomestile boljše okrogle, tem pa so sledili železni stropniki. Tudi transport premoga je postal delno mehaniziran. Danes pa je v jamah RLV vse drugače: delo je mehanizirano, le malokje so še potrebne lopate."

Vinko je začel delati v RLV kmalu po osvoboditvi in je delal v njem petindvajset let. Večino časa je delal na odkopih, zadnja leta pa je zaradi opešanja moči opravljal delo stikalca. Čeprav je bilo delo v rudniku naporno, ga je ohranil v lepem spominu; kljub tudi takšnimle spominom nanj!

"Včasih ni mogel biti vsak rudar na čelu. Moral je biti prizadeven,

priden pri delu, ni smel imeti 'plavih' in tudi pri udarniškem delu se je moral izkazati.

Vrsto let sem odkopaval premog na čelu, leta 1960 pa sem začel delati kot inštruktor učencev pri rudarskem praktičnem pouku. Pri tem delu sem se moral zlasti potruditi, da sem mlade rudarje prepričal, kako pomembna je v jami varnost pri delu.

Učencem je bilo treba dopovedati, da je lahko delo v jami zelo nevarno, zlasti še, če je človek nepazljiv. Tudi pravih delovnih navad nekateri izmed teh fantov niso imeli, zato pa toliko več žilice za majhne tatvine."

Vinko ima sedaj, ko je v pokoju, veliko prostega časa in nič koliko ga porabi tudi za razmišljanje o današnjem času in obilici težav, ki pestijo naše gospodarstvo. Pravi, da ga velikokrat kar glava zaboli, ko vidi, kaj vse se dogaja.

"Pri delu nismo dovolj prizadevni, disciplinirani. Preveč je odsotnosti od dela zaradi bolniških dopustov. Nihče ne odgovarja za napake in nedelo. Ne znamo tudi ceniti tega, kar imamo. Tudi našega dinarja ne! S tiskanjem vedno novih bankovcev ne bomo nič rešili, le še bolj bomo dinar razvrednotili. Nekateri na ves glas kritizirajo razmere v naši državi, čeprav nam še vedno ničesar bistveno potrebnega za življenje ne manjka. Res nam ne gre več tako dobro, kot nam je šlo pred nekaj leti, a za vse težave smo si sami krivi," je približil.

Vedno je bil navajen delati. Vendar sedaj napornih fizičnih del ne zmore več, kajti delo v jami je pustilo posledice na njegovi hrbenici, zato pa se je toliko bolj vneto lotil izdelave gobelinov. Veliko jih je že naredil in enega, zelo lepega, tudi za temeljno organizacijo Izobraževanje. Ta gobelin je visok kar cel meter in širok sedemdeset centimetrov, prikazuje pa rudarja. Za njegovo izdelavo je porabil veliko časa, ker je vanj hotel vtakati vso svojo ljubezen do rudnika in dela v njem.

Oči so se mu kar orosile, ko smo se poslovljali od njega. Zelo nam je bil hvaležen, ker smo ga obiskali.

Veliko je upokojenih rudarjev, ki so dolga leta garali v našem rudniku, a se jih le redko spomnimo. Lepo bi bilo, če bi v vseh delih RLV uvedli navado, kot so jo v temeljni organizaciji Izobraževanje; navado, da gredo od časa do časa pogledat, kako živijo njihovi bivši sodelavci.

Pripravil Lojze Ojsteršek

Maksimilijan Krenker, obratni tehnolog v delovni organizaciji Sipak

Za seboj ima deset let dela, od tega polovico v naši delovni organizaciji Sipak, kjer je njegovo delovno področje koordiniranje dela s kooperanti Sipaka. Prej je bil prodajalec v športnem oddelku velenjske Name in takrat ob delu končal tudi šolanje v srednji ekonomski šoli. Letos pa je ob delu začel študirati organizacijo dela.

Nedavno je dopolnil devetindvajset let. Veliko ima energije in volje do dela na različnih področjih, v prvi vrsti pa ju seveda pokaže pri svojem delu v Sipaku.

"Koordiniram delo med Sipakom in njegovimi tridesetimi rednimi in dvajsetimi občasnimi kooperanti, večinoma zasebniki, ki v glavnem živijo in delajo zunaj naše občine. Približno petsto elementov za naše izdelke izdelujejo ti naši kooperantje. Za to proizvodnjo je treba pripraviti letni plan, priskrbeti kooperantom material in postoriti še marsikaj drugega, preden dobimo od njih izdelke. Dela je torej precej; zlasti sedaj, ob izteku leta, ko je treba poleg vsega drugega narediti načrt za prihodnje leto in urediti vse tako, da imamo v skladišču kar najmanj zalog materiala.

Naša delovna organizacija ima edinstven proizvodni program v Jugoslaviji. Tudi v vzhodni Evropi smo skoraj edini proizvajalci sistemov naprav za pakiranje. Vendar pa naše poslovanje ni tako uspešno, kot bi moralo biti. Verjetno imamo prevelike proizvodne stroške glede na možne cene naših izdelkov. Naši osebni dohodki se spričo tega letos od januarja do novembra niso nič kaj povečali. Nikomur v naši delovni organizaciji ne gre v račun, da veliko delamo, a malo zaslužimo. Pred kratkim smo ukiniteli temeljne organizacije in postali enovita delovna organizacija, a se v tej novi obliki organiziranosti še nismo znašli tako, kot bi se morali.

Veliko več bi morale narediti tudi družbenopolitične organizacije, a nimajo nikakršne moči. Niti sestankov, na katerih bi se lahko o mar-

Maksimilijan KRENKER

Mitja ŠENTJURC

sičem pogovorili in dogovorili, nimamo. Sem član sekretariata osnovne organizacije ZK, a z delom komunistov v naši delovni organizaciji nisem zadovoljen. Letos smo se sestali samo dvakrat.

Niti med komunisti ni zanimanja za razpravljanje o zadevah, o katerih bi morali spregovoriti. Vsak se boji povedati, kaj misli, da ne bi bilo kaj narobe. Vemo, kje so napake in kdo jih povzroča, a nihče se ne upa spregovoriti. Sicer pa so takšne razmere kar v celi naši državi..."

Tako je Maksimilijanspregovoril o svojem delu in delu v Sipaku sploh. Dodal pa je še, da se kljub vsemu v Sipaku zelo dobro počuti, da je delo, ki ga opravlja, zanimivo in da se s sodelavci - v pripravi dela jih je vseh petnajst - zelo dobro razume.

Maksimilijan že kakšno leto stanuje v Pesju, kjer si prav zdaj ureja dom. Rodil pa se je v Mislinji in na ta kraj ima še vedno najlepše spomine.

"Precej pogrešam Mislinjo," je dejal, "kajti tam živijo vsi moji prijatelji in znanci, med katerimi sem odraščal. V Mislinji sem sedemnajst let živel za taborništvo in bil tudi načelnik taborniškega odreda. Zelo aktivni smo bili, celo nov taborniški dom smo zgradili. Sedaj sem se res nekoliko odtujil taborništvu, a le začasno. Še vedno pa sem vodja komisije za vzgojo kadrov pri taborniški organizaciji in mislim, da se bom po končanem študiju zopet vrnil k tabornikom."

Poleg vsega je Maksimilijan tudi navdušen športnik, zlasti smučar, deset let pa je treniral tudi karate.

Načrtov za prihodnost, ki se tičejo tako njegovega študija oziroma poklicnega napredovanja pri delu kot tudi aktivnosti v družbenopolitičnem življenju, v taborniški organizaciji in pri športu ter - nikakor ne naposled - ustvarjanja doma in družine, ima Maksimilijan torej veliko. Ambiciozen je zelo, zato mu lahko verjamemo, da bo v bližnji prihodnosti svoje cilje tudi dosegel.

Draga Lipuš

Mitja Šentjunc, tehnični svetovalec v razvojni službi ESO

Mitja sem prvič malo bolj spoznala lani poleti, ko je v restavraciji Jezero prejel nagrado za 30 let dela, v pogovoru z njim za tale portret pa kar dodobra.

Pogovarjala sva se v njegovi novi pisarni, ki jo ima na vrhu upravne zgradbe ESO, kjer je pred kratkim dobila nove delovne prostore vsa razvojna služba ESO.

Njegov delovni dan naj bi bil 4-urni; že peto leto naj bi bil le takšen, ker je bil Mitja po srčnem infarktu operiran na srčni zaklopki, pri operaciji pa je oslepel na desno oko in ima priznana 90-odstotno telesno okvaro.

Na delo resda prihaja okoli osmih zjutraj, a po štirih urah redkodd oddide z njega. Pa o njegovem delu pozneje!

Na vprašanje, od kod je doma, ni vedel prav odgovoriti. Rodil se je leta 1928 v Slovenjem Gradcu; kot tretji otrok staršema, prosvetnima delavcema. Slovenj Gradec pa je le njegovo rojstno mesto, saj je družina doživljala usodo mnogih izobraženskih družin pred drugo svetovno vojno: službene preemestitve, preselitve v nove kraje.

Leta 1936 so se preselili na Ptuj, v začetku vojne pa so bili izseljeni v Nemčijo. Mitja je, čeprav še otrok, s sestro in materjo preživel taborišče v težkem delu na naftnih poljih, oče in brat sta se ubijala z delom nekje drugje.

Ob koncu vojne je imel Mitja že sedemnajst let - in treba se je bilo izšolati za kakšen poklic.

"Odločil sem se za industrijsko kovinarsko šolo v sklopu Tovarne avtomobilov in motorjev v Mariboru," je Mitja začel popisovati svoja leta poklicnega šolanja.

"Izučil sem se za strojnega ključavničarja, delal potem krajši čas v TAM kot nastavljalec strojev za ozobljenje, zatem pa sem šolanje nadaljeval v srednji tehnični šoli.

Za dobro leto sem se po srednji šoli zaposlil v Litostroju v Ljubljani, v začetku petdesetih let pa sem se vpisal na strojno fakulteto."

Ob tem naštevanju šol in zaposlitev so se Mitju utrinjali spomini na dijaška in študentska leta, ki so bila tisti čas prav posebna. "To niso bili normalni časi," je ostro dejal. "V Litostroju smo delali od šestih zjutraj pa tudi do 23. ure, hranili smo se na karte in bili bolj lačni kot siti. Živelimo v internatu, v neogrevanih sobah; pa saj smo bili večino časa na delu in prostega časa in zasebnega življenja sploh nis-

mo imeli. Sistem šolanja je bil tak, da je bil velik poudarek na ročnem delu in praksi. Kadar pa nisem delal za šolo, sem poskušal zaslužiti kakšen dinar," so vreli iz njega spomini.

Mladost v njem pa je vendarle znala prebroditi težke čase; še več: Mitja si je nalagal še in še dodatnega dela. Danes se lahko pohvali, da si je v povojnih letih nabral za osem mesecev dela na udarniških akcijah. Ni se branil sodelovanja na akcijah za regulacijo reke Pesnice v Mariboru, izgradnjo študentskega naselja v Ljubljani, proge Šamac-Sarajevo...

Po diplomi na strojni fakulteti je Mitja odslužil vojake v Tuzli, potem pa se je zaposlil v Tovarni poljedelskih strojev v Mariboru, a le za tri leta. "Imel sem že prek trideset let in še vedno ne svojega doma, niti urejenih stanovanjskih razmer," je začel pripovedovati o svojem prihodu v Velenje. "Dobil sem ponudbo za zaposlitev v RLV, ponudili so mi tudi stanovanje in zato sem leta 1961 prišel v Šaleško dolino. Kot vodja konstrukcijskega oddelka strokovnih služb sem s sodelavci v elektrostrojnih obratih, takrat še v sklopu RLV, začel snovati osnovno tehnično dokumentacijo za izdelovanje strojne opreme za rudnik in nekatere od takrat zasnovanih tovrstnih strojev ESO še danes izdeluje," je Mitja sklenil pripoved o začetkih strojne industrije v RLV in v Velenju sploh.

A tudi to delo je kmalu zamenjal za drugo, kajti leta 1963 je bil imenovan za direktorja velenjske rudarske šole, ki se je nato preoblikovala v RŠC Velenje. To nalogo je opravljal le dve leti, a kljub temu sta ti dve leti bili zanimivo in plodno poglavje v njegovem življenju.

"Potrebe po premogu so tisti čas naraščale, proizvodnja v rudniku tudi, učencev za poklice v rudarstvu pa je bilo zelo malo," se je Mitja lotil obujanja spominov na to dveletno obdobje.

"Prevladovalo je tudi mnenje, da slovenske fante ne zanimajo poklici v rudarstvu, a jaz sem vedel, da jih bomo našli; največ v revnih odročnih krajih, v kmečkih družinah z veliko otroki in premalo kruha za vse. In res: s propagandnimi akcijami nam je že prvo leto uspelo pridobiti blizu 1 000 učencev samo iz slovenskih družin.

Tedaj na novo ustanovljen RŠC Velenje je združeval pet šol: poklicno rudarsko, kovinarsko in elektro šolo, šolo za rudarje strojnike in srednjo tehnično šolo.

Tehnični direktor šolskega centra je bil takrat Jože Hrastnik, sedaj že nekaj let doktor znanosti in predavatelj na fakulteti za montanistiko v Ljubljani, sekretar Albin Amon, ki je zdaj že upokojen, prav tako kot tedanji vodja rudarskega praktičnega pouka v šolskem centru Alojz Holešek pa vodja rudarskega teoretičnega pouka Emil Pečnik in vodja programskega oddelka centra Franc Lipovšek. Takratni predstojnik strojne šole v njem pa je bil že pokojni Franc Drofenik in vodja jamske mehanizacije v jamskem delu centra sedanji direktor delovne organizacije EKO Velenje Franc Novak.

V tistih časih smo zgradili tudi novo šolsko poslopje za center, dva internata, na območju jaška Škale odprli šolski jamski obrat z vsemi potrebnimi objekti. Šolanje pa je bilo za vse učence zastonj, ker se je center financiral s prodajo premoga, odkopanega na šolskih čelih, in prodajo izdelkov, narejenih v delavnicah centra," je Mitja končal opis razvoja RŠC Velenje.

Po dveh letih dela v RŠC Velenje se je Mitja vrnil v RLV k prejšnjemu delu pri razvoju proizvodnje rudarske strojne opreme. Tedaj se je začel tudi hiter razvoj elektrostrojnih obratov - ESO; tako hiter in vztrajen, da ga niti 2-letna splošna kriza v premogovništvu niti konkurenca velikih in priznanih proizvajalcev strojne opreme za rudnike ni sta mogla ustaviti. V ESO so takrat izdelali štirinajst variantnih predlogov za nadaljnji razvoj opremljanja RLV s strojno opremo, in to na osnovi programa povečanja proizvodnje premoga v RLV, in bili usposobljeni že za kar precejšen program proizvodnje rudarske opreme; začeli so izdelovati tudi prva odkopna podgorja...

"Še eno veliko nalogo smo opravili," je poudaril Mitja. "V IV. fazi izgradnje šoštanjskih termoelektrarn, ki je vključevala montažo tako imenovanega Sulzerjevega kotla, smo za dela, za katera sta se potegovali tudi Strojna tovarna v Trbovljah in Tovarna termičnih aparatov v Tuzli, bili najboljši ponudnik za celoten inženiring. To je bil velik posel, vreden kar 9 odstotkov celotne predračunske vrednosti IV. faze izgradnje TEŠ. Spričo tega, ker smo v tej fazi izgradnje TE Šoštanj izvajali še druga dela, smo bili tako med vsemi kooperanti pri njej kar na drugem mestu. In to kot majhna, nepoznana firma, pravzaprav nekakšne rudniške delavnice," je Mitja z upravičenim ponosom popisal obdobje vzpona ESO, ki je sovpadalo z njegovimi najplodnejšimi delovnimi leti.

Toda leta 1980 je bila njegova vpletenost v vsa omenjena dela, žal, nasilno prekinjena. Zbolel je, postal invalid, njegov delavnik se je skrajšal za polovico in prevzel je naloge tehničnega svetovalca v razvojni službi ESO.

Mitja je in ni zadovoljen s svojim sedanjim delom. V vseh letih svojega dela v OZD REK si je pri sodelovanju s tujimi podjetji, pri načrtovanju razvoja strojne opreme za rudnike in vpeljevanju novosti pri

njej nabral ogromno izkušenj; toliko, da bi bilo škoda, če bi jih ne predajal naprej.

"Imam naziv tehnični svetovalec, a tega poklica ne opravljam tako, kot bi moral. Delam kot svetovalec pri projektih, sem tudi vodja projekta klasičnega v Pesju. Torej je moje delo tudi operativno, ne le svetovalno. Vendar ker sem zaposlen samo za 4 ure na dan, mi velikokrat zmanjka časa za poglobljeno delo pri vsem tem," je razložil, zakaj s svojim sedanjim delom je in ni zadovoljen! Mene pa je ob teh nje govih besedah zanimalo, kako je ob vseh delovnih obveznostih, šolanju in menjavanju zahtevnih zaposlitev sploh našel čas, da si je ustvaril dom in družino. V odgovor na to vprašanje mi je Mitja dejal, da se je poročil šele, ko je prišel v Velenje.

Z ženo - Slavka ji je ime in je sedaj invalidsko upokojena - sta si postavila tudi hišo na Gorici in imata enega sina - Matjaža, ki študira strojništvo v Ljubljani, v prostem času pa navdušeno modelari in je v tej dejavnosti po uspešnosti v Jugoslaviji na 6. mestu.

Torej si je Mitja kljub vsemu le ustvaril dom in družino in imel čas, da se jima je posvečal in se jima posveča tudi sedaj. Le lov, za katerega se je svoj čas navduševal, je zaradi bolezni moral opustiti. V za meno zanj si je doma uredil priročno strojno delavnico. Razumljivo, saj mu je strojništvo glavno v življenju.

Diana Janežič

Ivan Ojsteršek, referent za požarno varnost v TE Šoštanj

"Ko sem pred šestindvajsetimi leti dobil zaposlitev v TE Šoštanj, sem bil zelo srečen. Električna energija je bila v tistih letih namreč zelo cenjena in dobro plačana, zato so bili tudi proizvajalci dobro nagajeni. Marsikdo je hotel delati med proizvajalci električne energije, a niso sprejeli na delo vsakega, ki se je ponujal..."

Približno te besede je Ivan Ojsteršek, že skoraj trideset let Šoštanjčan, sicer pa rojen v starem delu Velenja, povedal v začetku pogovora za tale portret. Šoštanjske termoelektrarne so v letih njegovega dela v njih postale njegov drugi dom. Prvih dvanajst let je bil v njih strojni ključavničar v oddelku za pripravo vode, sedaj pa že štirinajst let dela v električni službi za varstvo pri delu. Kot referent za požarno varnost skupaj s svojim predstojnikom in poklicnim gasilcem skrbi, da v TE Šoštanj ne pride do požarov.

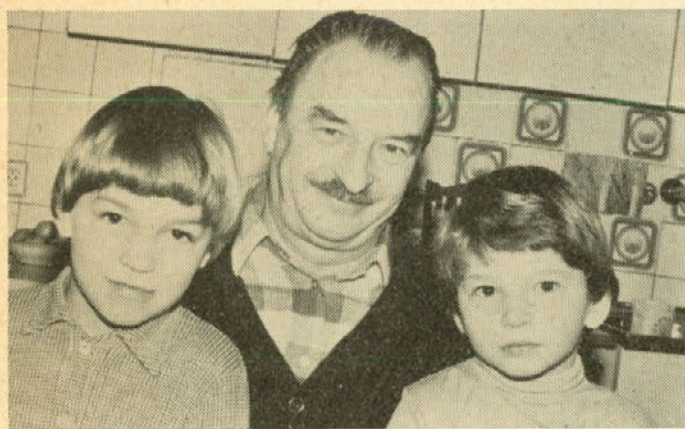
"To nam kar dobro uspeva," je dejal in dodal, da bi bili pri svojem delu še veliko bolj uspešni, če bi lahko svojo službo okrepili še s kakšnim delavcem.

"V vsaki delovni izmeni bi moral biti na delu vsaj en gasilec, kajti nevarnosti za požar je pri nas veliko. V TE Šoštanj bi kot drugi največji proizvajalci električne energije v naši republici morali vsaj toliko poskrbeti za varnost pred požari. Naprave v TE Šoštanj so že kar precej stare, zato lahko hitro pride do požara. Res lahko delavci sami ve liko naredijo za varnost pred požari in nekateri tudi naredijo. So pa tudi takšni, ki se še vedno le zasmeejo, ko slišijo, da je na nekaterih mestih v TE Šoštanj prepovedano kaditi, ker lahko kajenje povzroči požar. Zadnji večji požar v TE Šoštanj smo imeli pred leti. Takrat nam je v kotlovnici blokovi 1 in 2 zgorelo veliko kablov. Šele letos smo našli takšno tehnično rešitev za vse kabelske vode, da do požarov pri njih ne more priti," je sklenil Ivan svoje razmišljanje o varstvu pred požari v delovnem okolju, ki mu pripada.

Sicer pa ne skrbi le za protipožarno varnost v TE Šoštanj. V minulih tridesetih letih je bil vseskozi bodisi poveljnik ali predsednik gasilskega društva v Šoštanju. Za prizadevanje in uspešno delo v njem je prejel državno odlikovanje in več občinskih in še drugih priznanj.

Čeprav je Ivan, kot že rečeno, rojen v Velenju, je v letih, odkar živi in dela v Šoštanju, vzljubil ta kraj kot rodni. Kot vsakemu domačinu mu je zato hudo, ker je del Šoštanja obsojen na propad zaradi odkopavanja premoga v RLV, drug del, ki se ne bo ugreznil, pa v občini Velenje splošno zastavljen.

"Razočaran sem," je potožil, "ker v Šoštanju izgubljam vse, kar smo vsa leta imeli. Sedaj bi nam radi vzeli celo matični urad, češ da ga sploh ne potrebujemo več. Šoštanjčani se s tem ne strinjamo. Šoštanj je bil včasih pravo mesto in prav bi bilo, da bi ohranili vsaj tisti njegov del, ki se ne bo pogreznil. Res po ekološki plati Šoštanj še zdaleč ni brez napak, a naj mi kdo pove, kje je danes in še kakšen kraj, v katerem je mogoče hkrati delati v industriji in živeti v neonesnaženem okolju!"

Stane ČAS z vnukoma

Tako kot je Ivan navezan na Šoštanj in na termoelektrarne, je navezan tudi na našo domovino. Ni še pozabil streljanja talcev v Velenju v začetku NOB, ki mu je kot učenec osnovne šole moral biti priča – na zahtevo okupatorja. Njegov otroški razum takrat ni dojel, kaj se dogaja, nekaj let kasneje pa je doumel vso strahoto tega dogodka.

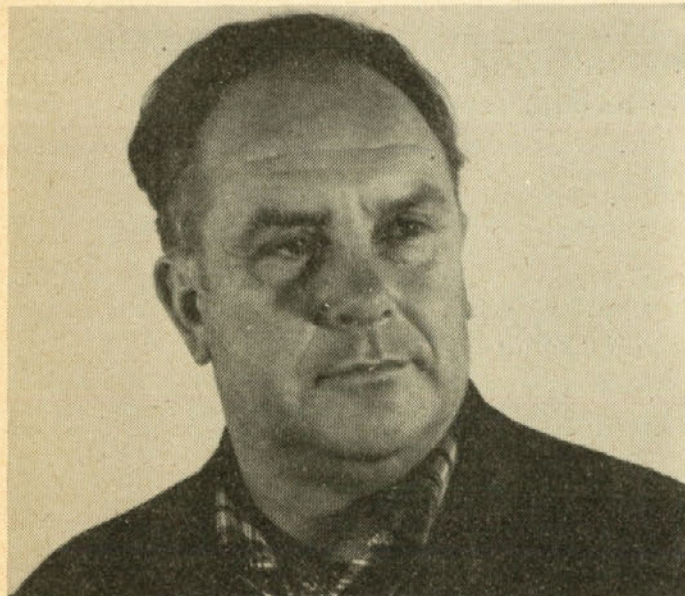
"Mnogi so dali življenje za našo domovino, a sedaj smo to že skoraj pozabili," je pribil. "Ni prav, da le kritiziramo, a pri delu si nič kaj ne prizadevamo. Radi bi imeli dobre plače, delati pa se nam ne ljubi. Za delo poprimajo le še delavci ob strojih, tekočih trakovih, njim lenarjenja ne dovoljuje že način dela. Naša država je bogata z rudninami, morje imamo in še marsikaj, a tega ne znamo izkoristiti. Vse bolj se mi zdi, da potrebujemo nekoga z močno roko; nekoga, ki nas bo vse znal prisiliti k delu. Dokler bomo vse gradili le na zaupanju v zavest vseh in vsakogar, ne bomo nikamor prišli. Strinjam se z besedami nekoga našega politika, da bo treba vse skupaj z mečem preseka ti."

Še o osebnih dohodkih delavcev v TE Šoštanj je Ivan nekaj povedal.

"Plače so se nam sicer v zadnjem času malo popravile, a ker je rast naših osebnih dohodkov v preteklosti precej zaostajala za rastjo življenjskih stroškov, so še vedno neustrezne. Tudi kakšnega dobrega strokovnjaka bi še z veseljem zaposlili, kajti v letih, ko električna energija ni bila dovolj cenjena, jih je kar precej zapustilo našo delovno organizacijo.

In kaj si Ivan želi v novem letu 1987?

Za svojo ženo, sina in zase predvsem zdravja. Vsem Jugoslovanom pa kot dolgoletni delavec v elektrogospodarstvu želi, da bi za proizvodnjo električne energije najprej izkoristili vse naše vodno bogastvo, z zalogami premoga pa da naj bi varčevali, kolikor se le da. Izgradnjo novih jedrskih elektrarn naj bi opustili, dokler ne bodo rešena vsa vprašanja v zvezi z odlaganjem jedrskih odpadkov. Začeli pa naj bi tu di bolj varčevati z električno energijo, ker sedaj jo bojša še vsi na ve liko trošimo. /Draga Lipuš/

Ivan OJSTERŠEK

Stane Čas, prometnik v delovni organizaciji APS

Bilo je ob petih popoldne v ponedeljek, 15. decembra. Sneg je rahlo naletaval in ljudje v našem mestu so si še marsikje skoraj po celem utirali poti skozi njega. V trdi temi, ki je že legla na mestna poslopja, mi zaradi pičle razsvetljave po mestu ni in ni uspelo najti bloka Bračičeva 5, v katerem stanuje Stane Čas s svojo družino, dokler nisem v medli svetlobi ob cesti zagledala postave moža, ki je odmetaval sneg, stopila k njemu in videla, da je prav on tisti, ki ga iščem...

Stane je pospravil lopato in me povabil v stanovanje. Za nama sta na toplo pricapljala še njegova vnuka, prvošolec Zoran in nekaj mlajši Marko, ki sta prej staremu očetu po svojih močeh pomagala čistiti sneg pred blokom.

Notri sva s Stanetom koj sedla k pogovoru.

Stane bo kmalu po novem letu odšel v pokoj. Ni mi bilo treba veliko spraševati, kako se zato počuti. Solzne oči in žalosten izraz na njegovem obrazu so mi povedali dovolj.

Stane je v avtoprevozništvu našega rudnika oziroma kombinata, zdaj delovni organizaciji REK Avtoprevozništvu in servisi (APS), preživel v delu celih 40 let. Najprej je bil dolgo avtomehanik, zadnjih 20 let pa prometnik. Ob poklicnih obveznostih pa je opravljal še najrazličnejše družbenopolitične funkcije. Bil je dejaven v sindikatu, zvezi komunistov, v delavskih svetih. Svoj prosti čas je razdal v krajevni skupnosti in v Združenju šoferjev in avtomehanikov Šaleške doline. Bil je tudi med tistimi, ki so pred 30 leti to združenje ustanovili, sedaj pa je nje gov predsednik.

V življenju mu tako nikoli ni bilo dolgčas. Sicer pa je tudi čas, v katerem je bil rojen in v katerem je odrasčal, bil razgiban. Njegova rojstna letnica je 1926, na svet pa je privekal v revni podnajemniški družini v Gaberkah.

Neurejene stanovanjske razmere so pokopale dva otroka Časovih.

Leta 1936 pa so le doživeli za spoznanje boljše čase, in to v tovarniških stanovanjih v Šoštanju. A samo boljše stanovanje jim ni omogočilo tudi boljšega življenja. Vrstile so se stavke, na vidiku je bila nova vojna. Tudi Stanetov oče, ki je delal v tovarni usnja v Šoštanju, se je pridružil stavkajočim. Potem je prišlo leto 1941 in z njim okupacija in začetek NOB in Časova družina je brez pomislekov začela pomagati partizanom, Stane pa je, da bi rešil življenje staršev, moral oditi v nemško vojsko. Svobodo je dočkal v bolgarskem ujetništvu.

Dve leti po vojni se je zaposlil v avtoparku RLV in v njem dolgo po cele dneve popravljaval ameriške tovornjake, dobljene prek Unrre, uprave Združenih narodov za pomoč in obnovo v vojni porušeni državi.

Malo število dobljenih tovornjakov je namreč terjalo, da so jih kar na prejšnji morali popravljati, da je potek tovarnega prometa za potrebe rudnika bil kolikor toliko nemoten. Poskrbeti pa je bilo treba tudi za prevoz rudniških delavcev iz oddaljenih krajev na delo in z dela. Prvi rudniški avtobus, starim delavcem in upokojencem RLV dobro znani IKARUS, je začel voziti šele sredi petdesetih let, prej pa so se rudniški delavci iz oddaljenih krajev vozili na delo in z dela na tovornjakih, prekritih s ponjavo, in to najprej le na relacijah Dolič – Velenje in Lošperk pri Vitanju – Velenje.

Takrat – to so bila petdeseta leta – je Stane postal zelo dejaven tudi pri družbenopolitičnem delu, in to posebno v okviru organiziranja in izvajanja tiste čase številnih udarniških delovnih akcij, ki so jim obvezno sledila družabna srečanja. Stane je ob tem poudaril, da ljudi takrat ni bilo težko pridobiti ne za udarniške delovne akcije ne za zabave po njih.

Kasnejša leta so bila manj vihrava in razgibana, a ne za Staneta, kajti poklic avtomehanika je zamenjal z delom prometnika, ki je terja lo od njega še veliko več skrbi, opravkov in odrekanja prostemu času... Z vsem tem je Stane bil obremenjen celi dve desetletji, vse do danes, ko se odpravlja v pokoj.

Najin vseskozi razgiban pogovor je popestril še z razkazovanjem fotografij iz časa ustanavljanja Združenja šoferjev in avtomehanikov Šaleške doline in številnih priznanj, ki jih je prejel za svojo vsestransko aktivnost.

A povsem v miru najinega pomenka nisva mogla dokončati, zakaj med njim je prišel Stanetov sodelavec iz APS in mu povedal, da je na nepluženi cesti v Podkrajju zaneslo v jarek njihov avtobus, potem pa še tovornjak, ki je prišel, da bi ga izvlekel iz jarka. To pa je seveda bilo več kot dovolj, da je bil Stane s svojimi mislimi spet pri svojem vsakdanjem delu in delovnih obveznostih.

In tudi vnuka sta postajala nemirna, saj sem jima odtegovala starega očeta. Nič pa nista imela proti, ko sem jima predlagala, da sedeta staremu očetu na kolena za skupni posnetek za časopis.

ODŠLI SO V POKOJ

Franc VONČINA, upokojen 6. junija

Rojen je bil 27. februarja 1928 v Ješovcu pri Kozjem. Poročen z Gizelo, rojeno Leban.

Od 26. septembra 1975 je neprekinjeno delal v Sipaku. Zaposlil se je kot kvalificirani trgovec in bil vodja skladišč do upokojitve.

Aktivni udeleženec NOB od leta 1944.

Udeležil se je tudi ene od prostovoljnih delovnih akcij širšega pomena.

Dobitnik medalje dela.

Anton DRAME, upokojen 18. oktobra

Rojen je bil 21. maja 1938 v Zibiki na Kozjanskem. Poročen s Štefanijo, rojeno Otorepec.

Od 16. decembra 1960 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v rudniški zunanji obrat in leta 1978 v Kopalnico, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1963 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Emil PEČNIK, upokojen 25. oktobra

Rojen je bil 25. januarja 1932 v Lisvi v Sovjetski zvezi. Poročen s Frančiško, rojeno Planinšič.

Od 2. januarja 1976 je neprekinjeno delal v Sipaku, prej pa v RŠC Velenje in še prej - od leta 1958 do leta 1963 - v RLV.

V Sipaku je bil najprej vodja elektro dejavnosti, potem konstruktor pri razvoju in nazadnje vodja vzdrževanja v TOZD Plastični izdelki.

Leta 1963 je končal srednjo elektrotehnično šolo - smer šibki tok.

Izredno dejaven je bil v samoupravnih organih, družbenopolitičnih organizacijah in velenjskem radioamaterskem in plavalnem klubu.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, medalje dela in še drugih priznanj.

Stanko LESJAK, upokojen 25. oktobra

Rojen je bil 15. septembra 1932 v Šentjanžu (Vinski gori). Poročen s Heleno, rojeno Lesjak.

Od 1. julija 1958 je neprekinjeno delal v ESO, prej pa s krajšo prekinitvijo že od leta 1950 v RLV. Leta 1958 se je zaposlil kot kvalificirani kovač v ESO, kjer je do upokojitve opravljal večinoma vodstvena dela.

Leta 1960 je opravil izpit za visoko kvalificiranega kovača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Martin MIHELJAK, upokojen 31. oktobra

Rojen je bil 5. oktobra 1938 v Zgornji Ponikvi pri Žalcu. Poročen z Margareto, rojeno Ramšak.

Od 15. februarja 1960 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo zaradi služenja vojaščine pa od leta 1957. Leta 1960 se je zaposlil kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1974 je bil premeščen v Steber 8, aprila 1975 v Jamo Škale, novembra 1975

v Jamo vzhod oziroma Preloge in nazadnje v Jamo Škale.

Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1965 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Stanko JESENIČNIK, upokojen 31. oktobra

Rojen je bil 18. septembra 1934 v Mislinji. Poročen z Ljudmilo, rojeno Pucelj.

Od 10. avgusta 1956 je neprekinjeno delal v OZD našega kombinata. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1967 je bil premeščen v ESO, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in pozneje še za upravljalca stiskalnic.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Jožica Jeseničnik, upokojena 2. novembra

Rojena je bila 15. februarja 1940 v Dobrovlju pri Braslovčah.

Matč enega otroka: leta 1966 rojenega Severina.

Od 9. julija 1964 je neprekinjeno delala v Družbenem standardu. Zaposlila se je kot nekvalificirana delavka v Delavskem klubu in delala v delovni skupnosti Družbeni standard do upokojitve.

Dejavna je bila tudi v samoupravnih organih.

Nagrajena in dobitnica diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Vesna ŠMERGUT in Jana PLAZAR

ŠPORT, KULTURA IN ŠE KAJ

Naše letošnje delavske športne igre

VLEČENJE VRVI IN NAMIZNI TENIS

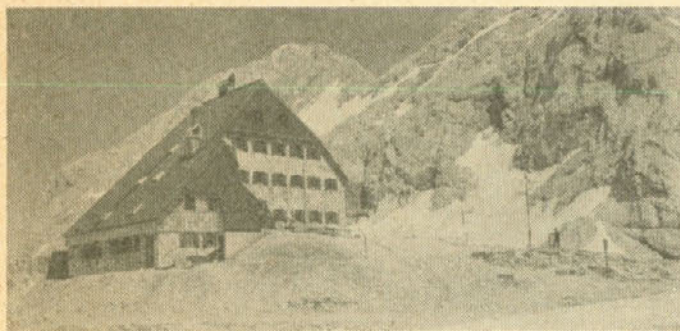
Tekmovanje v teh dveh panogah naših letošnjih delavskih športnih iger je potekalo v Rdeči dvorani, in sicer ligaško tekmovalje v vlečenju vrvi v torek, 18. novembra, in izvenligaško tekmovalje v tej športni panogi v sredo, 19. novembra, tekmovalje v namiznem tenisu pa v petek, 21. novembra.

Uvrstitve ekip v vlečenju vrvi

1. Zračenje	5. Priprave
2. Jamska mehanizacija	6. Jamske gradnje
3. Jama Škale	7. Sipak
4. Jama Preloge	

Uvrstitve ekip v namiznem tenisu

1. Jama Škale	9. Jamski transport
2. Jamska mehanizacija	10. Izobraževanje
3. TE Šoštanj	11. Sipak
4. Zračenje	12. Jama Pesje
5. APS	13. Mizarska dejavnost
6. ESO	14. Jamske gradnje
7. Jama Preloge	15. Priprave
8. Klasirnica	

Zahvala za denarno pomoč pri izgradnji Triglavskega doma na Kredarici

Letos ob koncu novembra je obiskal naš kombinat vodja projektiranja prenove Triglavskega doma na Kredarici Gregor Klančnik in članu poslovnega odbora našega kombinata Konstantinu Kuzminu izročil listino z zahvalo organizacijam združenega dela našega kombinata za denarno pomoč pri prenovi tega planinskega doma.

Kot je znano, je v poletnih mesecih 1981-1984 pod Triglavom zrastla nova, sodobna gorniška postojanka na Kredarici z 200 ležišči, in to ob podpori in razumevanju dela gospodarstva Slovenije kot tudi posameznih ljubiteljev gora.

Triglavski dom na Kredarici leži na nadmorski višini 2 515 metrov in je zaradi meteorologov, ki bivajo v njem, najvišje ležeča vse leto obljudena zgradba v Jugoslaviji.

Tako prejšnji kot zdajšnji je ta planinski dom resnični plod ljudske ustvarjalnosti in visoke narodne zavesti.

Prvo gorniško postojanko na Kredarici je dal zgraditi dovški župnik Aljaž, in sicer z namenom, da bi ohranil Julijce slovenskemu narodu, kajti takrat - prva kočna na Kredarici je bila odprta leta 1896 - so se že začela šopiriti nemška planinska društva, ki planincem drugih narodnosti sploh niso dovoljevala vstopa v svoje kočne.

Sedanji planinski dom na Kredarici je z gradbenega vidika, posebno pa z vidika financiranja njegove izgradnje, edinstven, saj je zanj bilo treba zbrati s prostovoljnimi prispevki kar 120 milijonov dinarjev.

Zdaj ta dom pod Triglavom obišče na leto že okoli 20 tisoč ljudi z vseh koncev Jugoslavije in iz tujine. Torej je moderniziran po meri ljubiteljev gora in je tako dodatna spodbuda za ture ljudi na Triglav - simbol Slovencev.

Lani 15. septembra je bila v Triglavskem domu na Kredarici odkrita spominska plošča z vklesanimi imeni vseh darovalcev znatnih denarnih zneskov za njegovo prenavo in med temi imeni najdemo tudi ime našega kombinata, saj so njegove OZD prispevale za prenavo skupno 500 tisoč dinarjev. Letos od konca novembra pa je ta pomoč našega kombinata zaznamovana še dodatno: vitrina sejne sobe v upravnih zgradbi našega Kombinata Rudarska 6 v Titovem Velenju krasi listina z zahvalo zanj.

Podobno kot ta novi planinski dom je letos v poletnih mesecih zrasel prizidek k 106 let stari koči pri Sedmerih jezerih v Triglavskem narodnem parku, cela ta kočna pa bo obnovljena prihodnje leto. /Miroslav Žolnir/

"Gasilski posnetek" - prispevek Lojzeta Ojsterška - z ligaškega tekmovalja v vlečenju vrvi

S spoštovanjem predsedstvu občinske kulturne skupnosti Velenje v postavljenem roku - do 31. 12. '86

V občinski kulturni skupnosti vplivati na sestavljene organizacije združenega dela in velike nezdružene delovne organizacije v občini, da si bodo organizirale delo za kulturnega animatorja in ga zaposlile. Programe kulturnih dejavnosti v občini bolj prilagoditi ravni izobrazbe in vzgojenosti večine občanov. Okreptiti in razširiti izmenjavo prirediteljev amaterskih kulturnoumetniških in kulturnozabavnih skupin v občini. Za stanovalce v samskih domovih v občini razvijati tudi posebej programe kulturnih dejavnosti.

Približno to naj bi kot delegat iz delegacije krajevne skupnosti Titovo Velenje - desni breg (Pake) povedal na seji cele skupščine občinske kulturne skupnosti Velenje letos na Martinovo, 11. novembra. Poleg tega naj bi pri vsakem glasovanju na seji dvignil roko ZA... ZA O potrditvi zapisnika prejšnje, 2. seje cele skupščine, ZA O potrditvi periodičnega poročila o uresničevanju programa in finančnega načrta občinske kulturne skupnosti, ZA za dva samoupravna sporazuma v zvezi s svobodno menjavo dela pa še trikrat ali štirikrat ZA za druge stvari.

In naročeno sem povedal in roko dvigoval ZA, a svoje delegatske naloge na seji kljub temu nisem opravil, ker... ker ni zadostovalo, da naročeno samo kar tako povem, temveč je bilo treba tudi "črno na belem" oddati. Najpozneje do 31. 12. 1986! Predsedstvu občinske kulturne skupnosti! Kot izsledek analize, raziskave delegacije v krajevni skupnosti!

Resda je bilo tako rečeno za vse delegate in delegacije, organizacij združenega dela in krajevnih skupnosti, ki jih tišči kaj v občinski kulturni politiki. A zaradi tega mi še na misel ne pride, da bi se kot član kulturniške delegacije v krajevni skupnosti šel raziskovalca v kulturi. Ali nimamo profesionalnih kulturnih delavcev in ustanov v občini? In zdaj tudi delovne skupnosti Skupne strokovne službe SIS družbenih dejavnosti občine Velenje?

Briga me, če kateri bolj ali manj profesionalni kulturni delavec potuži, kot se je zgodilo na tej seji, da je žalostno, da nimamo v občini občinstva za vrhunsko kulturo. Pa naj razpiše natečaj za novo prebivalstvo občine! Takšno, ki bo imelo roke, denarja v žepih, glave in srca za odpravo njegove žalosti...

Prebivalstvo občine je pač takšno, kakršno je, in daje denar tudi za kulturo in zato hoče imeti kulturo prej bolj kot manj po svoji meri. In če je nima, bo reagiralo. A ne kot kakšen profesionalni kritik, temveč tudi z življenjskim, zapuščenjem prireditvenih prostorov med prireditvami, preziranjem vabil na prireditve...

Sicer pa je tudi na tej seji skupščine občinske kulturne skupnosti nekdo menil (menda je to bil predstavnik slovenske republiške zveze kulturnih organizacij), da v gradivu za to sejo o razvojnih perspektivah in problematiki dejavnosti občinske zveze kulturnih organizacij manjka analiza receptorjev, sprejemnikov kulturnih dejavnosti, da naj bi v občinski kulturni dejavnosti vsak občan našel kaj zase, da naj ne bi spregledovali splošne kulturne klime v družbeni skupnosti... Je pa tudi našo občinsko kulturno politiko pohvalil, ko je rekel, da skuša povežati kulturo, torej vzgojo, in izobraževanje; se pravi, premostiti umetno narejene pregrade na tem področju s tremi SIS - za kulturo, telesno kulturo in izobraževanje. /rb/

Nagrajeni reševalci objavljene križanke v Rudarju 5/86

- Heda SILOVŠEK, Ljubljanska 5 a, 63320 Titovo Velenje (prva nagrada - knjiga v vrednosti okrog 1 350 dinarjev)
- Anica SREBOTNIK, Špeglova 15, 63320 Titovo Velenje (druga nagrada - knjiga v vrednosti okrog 800 dinarjev)
- Milan KRENKER, Špeglova 15, 63320 Titovo Velenje (tretja nagrada - knjiga v vrednosti okrog 550 dinarjev)

REŠITEV-VODORAVNO: zastava; alkohol; Jarmila; embolus; uci, sen, SO; elisa, No, stop znak; likt, Tisa, Ahrdorj; eksarh, Asir, erot; RV, VA, munec; tiran, EŽ, La; RDCS, med; O.A., FL; B.N., C.P.; Atura, Aetij; notje, zmage; ara, rajon, sladkor; L.S., stvari, peket; Ital, njiva, žolnir; ZVI, kocke, kanuist; Aon, ojesa, Ika, kov.

Nagrajenim reševalcem čestitamo, drugim pa želimo več sreče pri reševanju in žrebanju rešitev nagradne križanke, ki je objavljena v tej številki Rudarja. /Uredniški odbor/

Kmalu že 15 let okulističnih pregledov v našem rudniku

Optik Lotka Lebe iz Slovenske Bistrice je takole oskrbela s pravnimi očali na desetine rudarjev in drugih delavcev našega kombinata.

Že več kot štirinajst let magistra znanosti doktorica Darja Benčan-Treppo iz zdravstvenega doma v Mariboru skupaj s svojo ekipo - v njej so optik Lotka Lebe in ena ali dve medicinski sestri - opravlja okulistične preglede za delavce našega rudnika.

Ta ekipa je nekakšna potujoča okulistična ambulanta, ki se enkrat na mesec vseli v del prostorov jamske reševalne čete RLV v Prelogah in ta dan sprejme tudi po 45 naročenih pacientov. Po potrebi se ta potujoča okulistična ambulanta ustavi tudi v delovnih organizacijah ESO in TE Šoštanj.

O okulističnih pregledih za delavce RLV sta za glasilo našega kombinata spregovorila Karel Čretnik, delavec službe za varstvo pri delu v RLV, ki skrbi tudi za nemoten potek teh pregledov, in Darja Benčan-Treppo, ki, kot že rečeno, te preglede opravlja. In kaj sta povedala?

Karel Čretnik, zdravstveni referent v službi za varstvo pri delu v RLV:

"Okulistične preglede za delavce našega rudnika smo organizirali zato, ker je bilo to zelo potrebno. Pred leti smo namreč morali 170 rudarjev z dolgoletnim delovnim stažem, ki so jim na sistematskem zdravstvenem pregledu ugotovili oslabele oči, premestiti k drugim, ustreznim delom in nalogam njihovi zmanjšani delovni zmoglosti zaradi oslabele oči. Vendar ker smo jih hoteli obdržati na delu v jami kot stikalce, strelce, delavce pri transportu materiala, pripravah, jamski mehanizaciji, zračenju ali pa v klasirnici, smo jim morali omogočiti, da so dobili očala s primerno diop-

trijo, in zato smo za sodelovanje prosili specialistko za okulistiko Darjo Benčan-Treppo.

V RLV imamo s statutom urejeno, da lahko nekatera jamska dela opravljajo delavci, ki nosijo očala. In glede na to, da imamo tudi okulistične preglede urejene tako, kot terjata zakon, pri izvajanju te statutarne določbe nimamo težav."

IN ŠE RES JE

Nekatera dekleta nosijo tako tesne obleke, da moški skoraj ne morejo dihati.

Magistra znanosti doktorica Darja Benčan-Treppo:

"V minulih štirinajstih letih je naša ekipa pregledala vid že vsem delavcem RLV. Veliko dela smo imeli, da smo izvedli to nalogo, ki nam jo je naložila delovna organizacija RLV. Opravili smo analizo, kaj in kje v jami lahko delajo rudarji, ki se jim je vid nekoliko poslabšal.

Od 170 rudarjev z oslabele vidom, ki smo jih oskrbeli s primernimi očali, jih je potem kar 120 opravljalo primerna dela v jami še vse do upokojitve, preostalih 50 pa je bilo treba postopoma premestiti na delo zunaj jame.

V vseh letih, kar opravljam okulistične preglede v RLV, ni bilo v jami nobene nesreče zaradi zmanjšane vida katerega od rudarjev. To je dokaz, da smo okulistične preglede dobro organizirali in izpeljali.

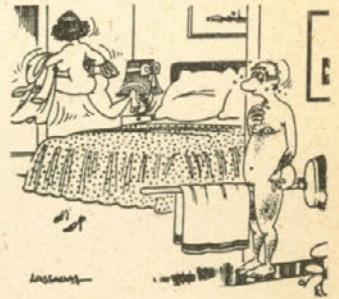
Zahvaliti pa se moram tistim delavcem v RLV, ki pred vsakim našim obiskom v RLV res vse pripravijo tako, da potem naši pregledi lahko potekajo nemoteno."

Pripravil Lojze Ojsteršek

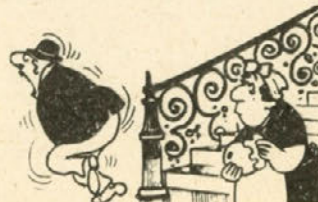
ZA MALO SMEHA

- Aaaaaaa...!

Nikar ne beži, saj sem se le šalil!

Brez besed...

In še ena!

Novoletna epistola mojim prijateljem

Teh nekaj vrstic namenjam vsem, ki ste se med letom srečevali z mislimi in stavki, ki sem jih v ta ali oni namen objavil na straneh našega glasila.

V začetku je ta zapis hotel biti čisto drugačen: smešen, podoben kroniki, riman, isker in piker... A zdí se mi, da se že dovolj norčujemo iz samega sebe. Ne Tof in Moped šov ne Rifle in Lojtr'ca domačih - nič nas ne reši trdega dela... pa saj ni hudo delati, če se pri delu spoštujemo in se zavedamo, da smo ljudje!

Dragi moji! Kar precej besed bo v teh dneh priletelo skozi marsikatera usta. Iskrih in medenih besed, skromnih in bahavih, treznih in pijanih, krepkih in puhlih, poštenih in hinavskih, pikrih in spravljivih, zanesenih in nostalgičnih, bistrih in kalnih, okornih in prefinjenih, naučenih in sproščenih, črnogledih in optimističnih, umetelnih in jecljavih, zaletavih in premišljenih, veselih in formalnih, zavozlanih in preprostih. Še in še besed, vse pa bodo zavite v čudovito tančico prednovoletnega razpoloženja, ki prihaja kot velika spoved, ki skuša sprati vse slabe, grenke, bridke, krivične, neuspešne in zlagane trenutke v preteklem letu. Vse bo izpralo novoletno veseljačenje in čarobni udarec ob dvanajsti uri, ko vse stare ljubezni ponovno zagorijo, ko se prijateljstvo peni in kipi kot najžlahtnejši šampanjec, ko se objemamo in poljublamo vsevprek, ko iščemo svoje najdražje, če še sploh vemo, kateri so... Vsi grehi se stopijo v novoletnem poljubu in, glej: že je zopet novo leto, več kot tristo dni za grehe in napake, za ljubezni in uspehe, za prijateljstva in mržnje. A to, vse to se začne z enim samim, sladkim, dolgim novoletnim poljubom in z voščilnicami, ki jih bomo tako ali drugače raztresli okoli sebe kot jesen zlato listje z obranih vej.

In tudi tole, dragi moji, so samo besede, za cel koš sem jih že natrosil in nič povedal, ali pač?

Besede so dim, dejanja ostajajo!

Pustimo enkrat za spremembo velika, monstuozna in rekor dna dejanja, milijone ton premoga, bleščeče palače, prekopano zemljo, asfaltiranje cest, udarniško delo, reguliranje voda; pozabimo za hipec vse te tolikanj opovane uspehe. Pomislimo za trenutek na drobna, osebna dejanja, drobižek, vsakdanje malenkosti, iz katerih je sestavljeno življenje, na dobroto, ki iz nas dela ljudi! Za hip se spomnimo, da se vsak dan srečamo s sodelavci, ki niso samo za osem ur dela programirani roboti. Enkrat, vsaj enkrat v vsem le-

službi in svojo domačo pisalno mizo, v delavnici med svojim predstojniki in tistimi, ki sem jim jaz predstojnik, v gostilni med veseljačenjem, povsod da moram živeti in dihati le za večjo proizvodnjo premoga... pa nekako ne morem, ker jaz pač povsod vidim ljudi. Čistilke in direktorje, pa naj mi čistilke ne zamerijo in naj direktorjem ne bo nerodno; vsi smo ljudje, ne zgolj proizvodne sile!

To sem vam hotel povedati, dragi moji prijatelji, in naj izkoristim še nekaj prostora -

tu se zazrimo v zvezdno nebo, da občutimo svojo majhnost in nepomembnost. Da smo kaplje v morju! Da vsak svoj obolos pripravljamo za pot v Had... dosti, dosti takšnih misli! Harmonikar, zaigraj!

Pa mi le še nekaj leži na duši. Prgišče drobtinic, ki bi jih rad potrosil po mizi, polni več jih in slajših dobrot!

Ni še dolgo tega, ko mi je bilo svetovano, naj na delu in doma, za svojo delovno mizo v

kljub temu, da mi bo kdo očital privatizacijo - še za svojo čestitko...

ŽELIM VAM VSEM OBILO ZDRAVJA, SRČNEGA VESELJA IN VELIKO LEPIH TRENUTKOV V NOVEM LETU 1987!

Vaš Peter Rezman

Treba je zdržati do konca, z nasmeškom strežnice, ki ve, da na letalu nekaj ni v redu... /Ivo Andrić v Znamenju ob poti/

RUDAR - INFORMATOR, glasilo kolektiva sestavljene organizacije REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje

Za izdajanje glasila skrbi uredniški odbor. Odbor sestavljata:

- a) delegacija samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij: Peter Rezman (RLV - J. mehanizacija) - namestnik Ivan Krejan (RLV - J. mehanizacija), Jože Kotnik (RLV - J. Pesje) - namestnik Polde Rober (RLV - J. Škale), TE Šoštanj - Zinka Moškon (namestnik Stane Lipnik), ESO - Alojz Iršič (namestnica Nada Fedran), SIPAK - Tatjana Knez (namestnik Roman Rebernik), APS - Franc Krajnc (namestnik Rudi Janič), Tiskarna - Marija Boruta (namestnik Silvo Pešak), Družbeni standard - Jože Mirtič (namestnica Dragica Pohar), Zavarovanje - Franc Špiegel (namestnik Anton Krajnc), DSSS SOZD REK - Peter Klemenšek (namestnica Tanja Joljar);
- b) delegacija delavcev in njihovih stalnih sodelavcev pri glasilu: Konstantin Kuzmin (KPO SOZD REK - odgovorni urednik), Rafael Batuč (DSSS SOZD REK - glavni in tehnični urednik), Diana Janežič (DSSS SOZD REK - novinarka reporterka), Draga Lipuš (DSSS SOZD REK - novinarka lektorica), Vesna Šmergut (DSSS SOZD REK-tajnica in stavka glasila), Irena Seme-Tirnančič (referentka za informiranje v TE Šoštanj) ter predstavnik OK SZDL Velenje Ljubiša Savović.

Predsednik uredniškega odbora: Jože Kotnik • Naslov uredništva: Titovo Velenje - Rudarska 6 (II. nadstropje, soba 23 - telefon 855 231, interno 260)

Tiska DO Tiskarna REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje (Titovo Velenje - Štrbenkova 6, telefon 855 521, interno 301) • Glasilo prejema vsi člani kolektiva brezplačno • Izhaja po potrebi • Naklada 6 500 izvodov

Novoletna nagradna križanka

		sestavil in narisal: LoM	POSKOČEN POLJSKI PLES V 3/4 taktu	WOLFGANG MOZART	TURISTIČ. KRAJ NAD LJUBLJAN- SKIM BAKOM	MADŽAR. ŽENSKO IME	MOŠKO IME (Albin)	DEL VOZA	Radko Polič										
Stane Sever	KARTOTEČ- NI LISTEK	NAJVEČJI GRŠKI OTOK										TITAN	SLAB UČENEC	ANGLOSAŠ. DOLŽIN. MERA	MESTO V ZAHODNI GRČIJI				
ZVER IZ DRUŽINE MAČEK			SLADKOVOD- NA RIBA			REDKEJŠE ŽEN. IME													
MESTO NA POLJSKEM			BILOČKA SKUPINA IZ SOPNIH DVOR- LASTNOSTI ZADNI DEL LADJE			IZDELONALEC IN PRODAJALEC KRALIN													
V ČENČA												DUŠIK	POBIZMELJSKO ŠUŠKOTED						
MODRC												OKUSNA MORSKA RIBA			FIATOV AVTOMOBIL				
IZOLACIJA, OSAMITEV												GHOJNA BULA, TVOR			IGRALEC	NASPROTNIKI SUNITOV			
Nikola Tesla	Albert Jakopič	TISTI, KI KLENKA										Nikola Tihonov				POLJSKI PIŠATELJ (šalon...)			
KRALJSTVO MRTVIH (Rimska soutzemska)			DELAVEC PRI TRGATVI	Arton Aškerc								Tjaporač. št.				Salimatore Bak			
AFRIŠKA REKA																			
OVERITEV								VODA (aqua)	SOBOREN HRVAŠKI PIŠATELJ (Ivan...)	Anton Dermota	MALO OKENKE	100 OPTISI STOPNI DIVJADI		Internat. Air Transp. Associat.	LATINSKI VEZNIK ČEBELJI SAMČEK				
ŠKOTSKI ZNAJST- VENIK IN PIŠATELJ (Andrew...)			MESTO V SZ (Ob Analskem jazaru.)													VOTLE HERE			
SLABA SOLSKA OCENA			AFR. DREVES- SMOLA PRI- JET. VONJA													KRATICA JUINAFR. REPUBLIKE	SOMBOR	TRST	
MESTO V SZ (Ob romunski meji)			EPOS													RADIJ			
SKANDINAV. DROBIJ			PLESNI KORAK PRI BALETU							NASPROTJE KRUTOSTI									

SLOVARČEK ZA POMOČ PRI REŠEVANJU • ARTA - mesto v zahodnem delu Grčije • AŠ - Šalon (1880 -1957), poljski pisatelj, pisal je v jeziku jidiš in tudi v nemščini in angleščini • ELK - mesto v severovzhodnem delu Poljske • LANG - Andrew (1844-1912), škotski znanstvenik in pi-
satelj • RAOS - Ivan, roj. leta 1921, hrvaški pisatelj in časnikar • TJAJEVO - mesto v Sovjetski zvezi, ob romunski meji • VOLTA - reka v
zahodni Afriki, dolga 1 600 km, izliva se v Gvinejski zaliv.

Rešitve s svojim točnim poštnim naslovom pošljite v uredništvo Rudarja-Informatorja do torika, 20. januarja. Izmed pravih rešitev bomo tri
izžrebali in njihove reševalce nagradili s knjigami v vrednosti okrog 3 000, 2 000 in 1 000 dinarjev. /Uredniški odbor/

Srečno!

Prijetno silvestrovanje!